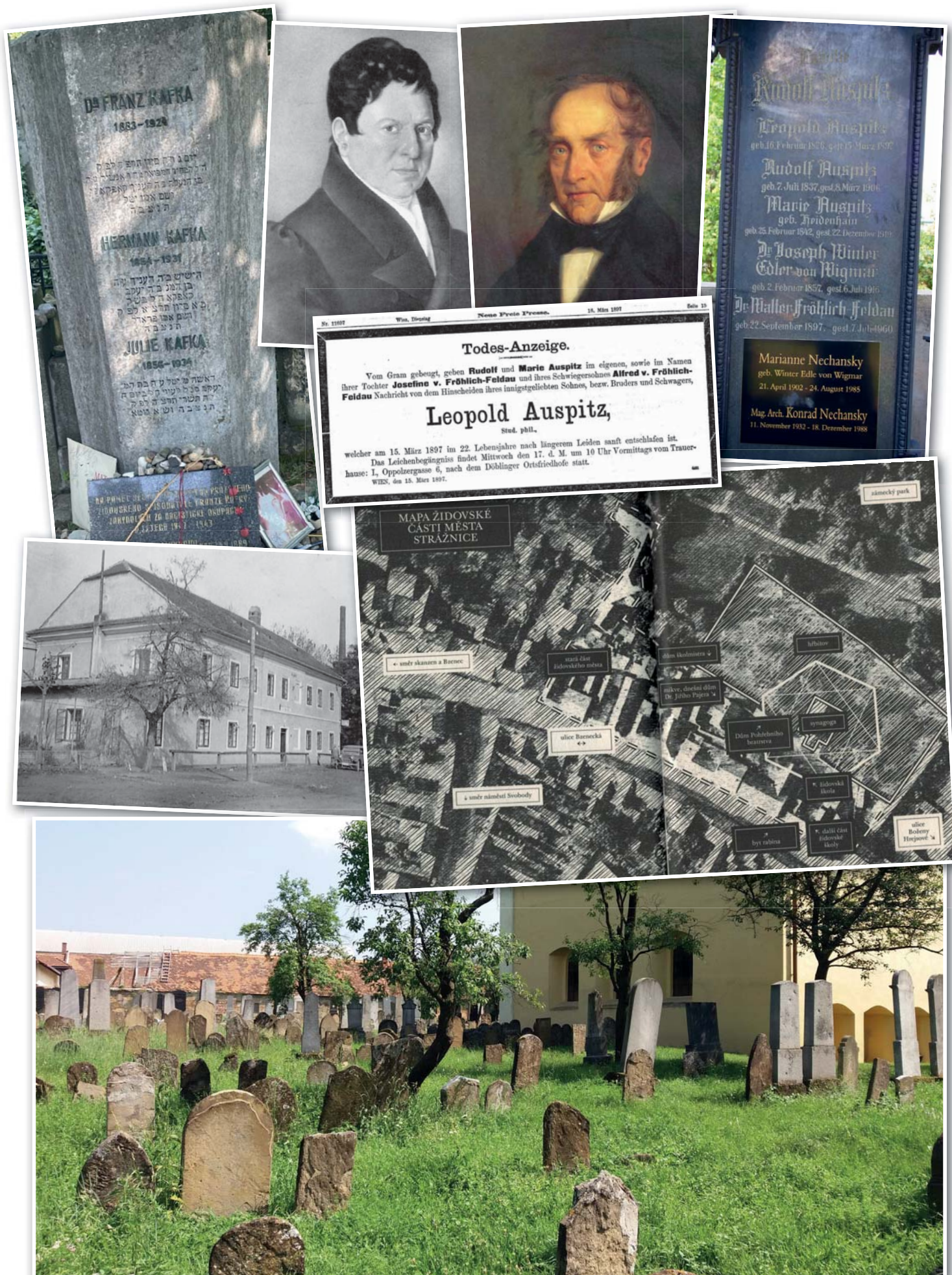

ROHATECKÝ SVĚT

27. ročník - číslo 3/2023

Téma: Židé v Rohatci a okolo nás

Obsah

TÉMA: ŽIDÉ V ROHATCI A OKOLO NÁS	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Matrika	4
• Kalendárium	4
• Odpadové hospodářství obce Rohatec za rok 2022	4
TÉMA ŽIDÉ V ROHATCI	6
• Židé v Rohatci	6
• Významný rohatecký židovský rodák Josef Körner	7
• Umělkyně, která si zasloužila lepší život	8
ŠKOLSTVÍ	9
• Činnost družiny	9
• Den matek	9
• Projekt Čteme kamarádům	9
• Jak jsme byli v divadle na Pipi Dlouhé Punčoše	10
• Oblastní kolo dopravní soutěže	10
• Jedeme do Anglie!	10
• Hurá za uměním	11
• Karkulka netradičně	12
• Cvičení CO, PO v duchu „Kdo je připraven, není překvapen!“	12
• Letem světem	12
• Popletená pohádka - O Sněhurce a princí Davidovi	13
• Preventivní programy na ZŠ	13
• Prázdniny klepou na dveře	14
• Učíme se společně	14
KULTURA	15
• Nové knihy v knihovně	15
• Beseda Život za mřížemi	15
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	16
• Trénink paměti Kdo slaví svátek v červnu?	16
MUZEA A GALERIE	17
• Národní galerie Londýn	17
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	18
• Rohatecké koláče paní Mirky Tomšejové	18
• Recepty z Vítání jara	19
• Vzkaz pro mladší generace	20
• Setkání ročníku 1963	20
• Neveselé vzpomínání ...	21
SPOLKY	21
• Jarní zážitky v SZPO	21
• Ohlášení pálení	23
• Jarní akce na cvičáku	23
• U seniorů	24
SPORT	24
• Tereza Fialová	24
• Jaro v tenisovém klubu	25
• Traťový rekord žen posunula Hastíková	25
• Po stopách spoluobčana z Kolonie v historii Slavoje	27
POZVÁNKY	29

Židé v Rohatci a okolo nás

I když s námi někdo po celá staletí sdílí v dobrém i zlém osudy své země, města nebo vesnice, neznamená to, že má stejné podmínky pro život jako my. K osudu některých se přiblížíme v tomto čísle. Vzpomeneme na naše židovské slavné spoluobčany. Když vám někdo ubližuje a křivdí už od středověku přes novověk, nacismus, komunismus, dnešní dny nevyjímaje, musíte být hodně silní. Jestliže nám naše víra, barva kůže, národnost a místo narození brání vidět v druhém člověku stejnou lidskou bytost, jakou jsme my, není nám pomoci. Bohužel.

Celý svět však rád čerpá ze staré židovské moudrosti. Ať už jej okouzila mystika, chasidské příběhy nebo jejich umění si dělat sami ze sebe srandu. Jan Neruda byl rasista a chválili jej za to. Tomáš Garrigue Masaryk se zastal Hilsnera a riskoval celou svoji kariéru. Dost ho za to kritizovali a dehonestovali. Světový židovský kongres jej podpořil v Americe, a to hrálo jistě nemalou roli pak ve Washingtonu při lobování a následném vzniku samostatného Československa. A zase v tom měli prsty ti Židi. Komunistický prezident Gottwald nechal na příkaz Moskvy popraviti svého nejbližšího přítele a hlavní roli tam byl jeho židovský původ.

Jeden příběh vypráví o starém rabi, který vždy, když na jeho národ přicházelo nějaké neštěstí, chodil na speciální místo v lese, kde zapálil oheň, odříkal konkrétní modlitbu a potom učinil zázrak, kterým celé neštěstí odvrátil. Jeho žák se o mnoho let později snažil o stejnou přímluvu na nebesích. Přišel na to místo, ale už neuměl rozdělat oheň, ale

modlitbu odříkal a zázrak se stal. Další rabi po něm neznal modlitbu, neuměl rozdělat oheň, ale znal místo a zázrak se po přímluvě opět stal. Poslední rabi na tom byl nejhůře. Modlil se k Bohu doma v křesle s hlavou v dlaních těmito slovy: „Nedokážu rozdělat oheň, neznám tu modlitbu ani to místo v lese. Všechno, co umím je vyprávět tento příběh. Mělo by to stačit. A věřte nebo ne, stačilo to.“

Můžeme někdy vidět či vědět, že to co děláme, není „košer“ a budeme jednou muset skládat účty. Bezvýznamně malá nepatrná událost může nabourat velkou část světa. Stačilo přijmout Hitlera na Akademii, nebo moravského řidiče následníka trůnu v Sarajevu Leopolda Lojku přinutit, aby jel správnou trasu. Pak by byl asi náš svět utvářen jinak a jinými směrovými vlákny. Na vídeňském hřbitově, kde leží „naše rohatecká“ rodina Auspitzů v židovské sekci, je nedaleko pochován Hitlerův James Bond SS-Obersturmbannführer Otto Skorzeny. Hitler si jej vybral, aby osvobodil Mussoliniho ze zajetí. Po válce Skorzeny zmizel a pracoval pro americké a britské zahraniční tajné služby údajně jako nejnebezpečnější člověk v Evropě. Americký major Ralph Ganis napsal trochu divokou knihu The Skorzeny papers o tom, jak Skorzenyho stopy končí v Dallasu, kam právě přijíždí prezident Kennedy.

Předsudky i nedostatek kritického myšlení nás mohou posunout do různých sfér. Zůstat pevně nohama na zemi je lepší než létat ve větru a neovládat směr letu. Takže přeji správný směr a dobré pohnutky.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Praha 1986

Obecní zprávy

Matrika

Narození: 2

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Marian Švik & Nikola Audesová
Jiří Mrkus & Kateřina Nováková

Zlatá svatba: Miroslav & Alena Veselí
Josef & Zdeňka Příkaští

Úmrtí: Ing. Zdeněk Vlček, 59 let
Františka Hříbková, 89 let
Radek Henčl, 53 let
Jan Kněsl, 76 let

Kalendárium

24. 6. -1. 7.	Výstava obrazů Marie Robkové	muzeum obce
27. 6.	FC Slovácko - Podbrezová	areál TJ Slavoj
30. 6.	Zahájení prázdnin v přístavu	přístaviště v dědině
11. -14. 7.	Promítání pod hvězdami	areál „Pod zeleným“ u KD
18. 8.	Předhodová zábava u cimbalu	hospoda U Pagáča
19. 8.	Hodový turnaj v malé kopané	areál TJ Slavoj
19. 8.	Výstava fotografií Stanislava Zely	muzeum obce
26. 8.	Oslava 95. výročí založení TJ Slavoj	areál TJ Slavoj
27. 8.	Bartolomějské hody	
1. 9.	Hodková zábava	kulturní dům

Odpadové hospodářství obce Rohatec za rok 2022

Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, § 60 odst. 4, ukládá obci způsobem umožňujícím dálkový přístup podat nejméně jednou ročně informaci o kvantifikovaných výsledcích odpadového hospodářství obce včetně nákladů na provoz obecního systému.

Příjmy obce za tříděné složky odpadů	
EKO – KOM a.s.	442.805,78 Kč
SD Ferotech s.r.o.	101.828,-- Kč
REMAT GLASS s.r.o.	27.378,-- Kč
ELEKTROWIN a.s.	27.700,96 Kč
ASEKOL a.s.	1.966,25 Kč
FRITEX, s.r.o.	430,-- Kč

Příjmy za odvoz a likvidaci směsného komunálního odpadu
Úhrady od občanů 1.762.658,-- Kč
Příjmy obce celkem 2.364.766,99 Kč

Výdaje na celkové odpadové hospodářství obce

Likvidace nebezpečných odpadů	17.818,-- Kč
Likvidace směsného komunálního odpadu	1.523.187,-- Kč
Likvidace objemného odpadu	447.375,-- Kč
Likvidace biologického odpadu	284.612,-- Kč
Likvidace stavebních odpadů	142.851,-- Kč
Odvoz tříděných složek odpadů	359.485,-- Kč
Likvidace ostatních odpadů	48.787,-- Kč
Nákup pytlů na plasty	10.648,-- Kč
Provoz sběrných dvorů	1.163.213,18 Kč

Výdaje obce na odpadové hospodářství celkem 3.997.976,18 Kč
V roce 2022 obec dotovala odpadové hospodářství částkou 1.633.209,19 Kč.

Vývoj třídění vybraných druhů odpadů v tunách v letech 2016 - 2022

Rok	Využitelný odpad	Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Směsný komunální odpad	Biologický odpad	Stavební odpad	Celkem
2016	112,50	9,50	199,20	627,00	385,50	322,96	1656,66
2017	189,95	10,20	185,20	603,80	439,80	359,86	1788,81
2018	225,03	6,30	168,90	588,40	449,70	361,74	1800,07
2019	209,22	13,90	166,80	620,10	497,10	358,06	1865,18
2020	306,00	10,30	207,23	683,29	486,50	402,71	2096,03
2021	285,50	8,32	198,60	641,49	479,18	340,46	1953,55
2022	262,86	5,43	161,85	600,71	390,53	305,13	1726,51

Téma Židé v Rohatci

Židé v Rohatci

Strážnické panství, kam patřil i Rohatec, se dostává na přelomu 15. a 16. století do rukou rodu Žerotínů. Jejich zásluhou dostává Strážnice zvláštní kulturně náboženské volnosti. Přicházejí i lidé hlásící se k židovství. První zmínka o tom je v roce 1447. Zakládají řemeslnické cechy. Jsou to obchodníci, řemeslníci téměř všech profesí, která tehdejší doba vyžadovala, působí i při výběru mytného. Toho Žerotínové, známí jako budovatelé, využili. V tuto dobu vybudovali ve Strážnici panský velkostatek a jako pobočku v Rohatci velký dvůr s hospodářstvím pro rozsáhlé okolní pozemky a mlýn na řece Moravě. Byla zde i poschodová budova s pekárnou, hospoda i prostor pro potřebná řemesla, u mlýna se vybíralo mytné. Jistě sem přišli i Židé ze Strážnice. Významní Židé do naší obce přicházejí v druhé polovině devatenáctého století v souvislosti s budováním prvního průmyslu v Rohatci. V části dnes pojmenované Kolonie zakládají roku 1863 vídeňští Židé a bankéři bratři Rudolf a Karel Auspitzovi výstavbu cukrovaru. Získáním panského dvora a mlýna vytvářejí první podobu zdejšího průmyslu. Byla to vhodná doba, naskytl se zde laciný pozemek na pravém břehu řeky Moravy, která poskytovala dostatek vody. Již dříve zde hospodařilo strážnické panství, byl zde hospodářský dvůr velkostatku a mlýn s vodním pohonem. Vedla tudy významná cesta od Strážnice k Hodonínu a také nová železnice Severní dráha. Okolní pozemky Panská šířovina byly vhodné pro pěstování výchozí suroviny cukrové řepy. Místo se v tuto dobu nazývalo Rohatezky Mlegn (německé označení na mapách). Oba Auspitzové byli bohatí, zkušený národohospodáři a stavěli cukrovar moderní, který zaujímal mezi tehdejšími rakousko-uherskými cukrovarů přední místo. Rozšířili pěstování cukrovky strážnického velkostatku z prvního lánu v Sudoměřicích na další pozemky okolního kraje. Rudolf Auspitz byl také rakouským říšským poslancem, politikem a významným podnikatelem s bohatými zkušenostmi. V cukrovaru se nejprve vyráběl jen cukr homolový, po rozšíření až 10 vagonů rafinády. Cukr šel výborně na odbyt, říkalo se mu bílé zlato. Auspitzové si přivedli i zkušené odborníky většinou židovského původu a jim také zajistili v okolí výborné podmínky. V oko-

lí cukrovaru nechali Auspitzové postavit domky pro cukrovarnické dělníky, ale i moderní domy pro ředitele a úředníky a hotelový dům s hostincem. V okolí též rozsáhlý park a přístaviště u řeky Moravy. Správní budova měla dvě nadzemní podlaží s výhledem do okolní přírody.

Celá rodina Auspitzů byla velmi podnikavá. Sestrou bratrů byla malířka baronka Wintrová, která hodně malovala v okolí, zvláště přírodu. Byla také milovnicí uměleckých předmětů, které dle pamětníků shromažďovala ve správní budově, kde bylo pro tento účel vyhrazeno celé jedno podlaží. Byly zde nejen její obrazy, ale i díla jiných umělců a také sochy. Všechno bylo odcizeno nacisty až v letech 1940 – 45. Rodiny Auspitzů často Rohatec navštěvovaly, obdivovaly krajinu, hlavně rozsáhlé okolní lesy. Auspitzovi synové zjistili, že v blízkosti cukrovaru se nacházejí ložiska jemnozrnného žlutého písku, což lze využít k výrobě stavebního materiálu. Založili

cihelnu, kde vyráběli bílé vápenopískové nepálené cihly novou technologií. Přispěli tak nejen k rozšíření pracovních příležitostí, ale i rozšíření průmyslu v Rohatci. Cihly měly označení RZF – Rohatetz Zigel Fabrik. Auspitzové získali i surovarnu ve Bzenci, pronajímali půdu pro pěstování cukrové řepy. Počet obyvatel - zaměstnanců - vzrůstal. Do Rohatce se dostávaly nové myšlenkové proudy, vzrůstal i požadavek na vzdělání. Většina odborníků byla německá, tak Auspitzové zřídili v roce 1875 v blízkosti cukrovaru německou školu s právem veřejnosti. Do této musely chodit i české děti dělníků, nastávalo tak poněmčování, což Rohatčané těžce nesli. Také nově dosazený ředitel byl německý a dle pamětníků nespravedlivý. Kdo nemluvil německy, neměl žádné výhody.

Změna nastala koncem první světové války v roce 1919. Po kampani se zastavila výroba v cukrovaru, cihelnu koupil český podnikatel, cukrovar koupila Akci-

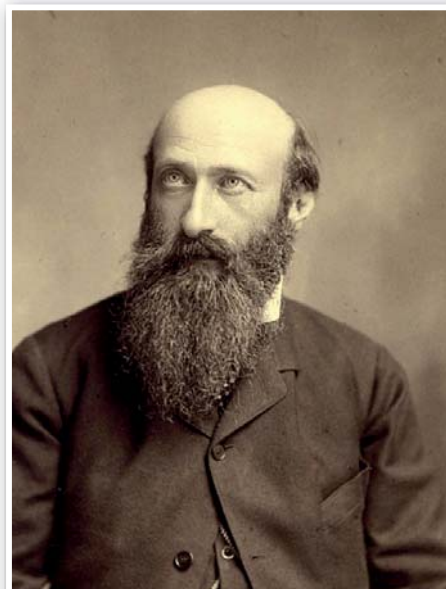
ová společnost cukrovarnická. Kupní cena nebyla Auspitzům vyplacena v hotovosti, obdrželi akcie hodonínské společnosti. Z cukrovaru se stala továrna na výrobu cukrovinek a čokolády. Židovští obyvatelé, odborníci cukrovaru, odešli, odstěhovali se zpět do Rakouska nebo přešli do akciové společnosti cukrovarnické v Hodoníně. Někteří odešli zpět do Strážnice, zůstal jen někdo. Dle statistik bylo ještě v roce 1890 v Rohatci 59 Židů, všichni v cukrovaru. Po roce 1919 bylo jen 9 bytem v Kolonii. Rodiny Wachsmannova, Wodákova a Polákova.

Všichni přešli jako zaměstnanci továrny na čokoládu Küfferle. Významná byla zejména rodina Polákova. Pan Polák byl jmenován ředitelem a místo zastával až do roku 1939. Měl dvě dcery, Marietu a Editu, obě velmi vzdělané, ovládaly angličtinu i němčinu. Wachsmannovi jednoho syna a Wodákovi dvě děti. Zlé časy pro všechny nastaly koncem roku 1939 začátkem německé okupace. Opustit museli zaměstnání i domovy a na veřejnosti nosit označení žlutou hvězdou. Krátce pak pobývali v Hodoníně a začátkem roku 1940 byli zařazeni do transportu do vyhlazovacího koncentračního tábora v Německu, kde všichni zahynuli v plynové komoře. Zachránily se jen Polákovy dcery. Nejstarší Marieta končila studium v Praze, byla včas varována a podařilo se ji uprchnout do Anglie, kde vstoupila do tvořící se československé vo-

jenské jednotky. Do Rohatce se již nikdy nevrátila.

Druhá dcera se dostala s rodiči do koncentračního tábora v Německu, ale při selekci, kdy chtěla zůstat s maminkou, ji dozorce těžce zranil pažbou zbraně v obličej s doživotními následky. Přežila a po roce 1945 se vrátila. Krátce pobývala v Praze a pak odešla do USA. Rohatec navštívila krátce dvakrát, v roce 1945 a 1960. Oba rodiče Polákové zahynuli v plynové komoře. Všechny rodiny byly místními oblíbeny, zvláště pan Polák jako dlouholetý ředitel čokoládovny Küfferle. Všichni, kteří zahynuli, jsou uvedeni na pamětní

desce památníku první a druhé světové války u kostela. Jsou to:

- Polák Julius, ředitel továrny na čokoládu
- Poláková Berta, jeho manželka
- čtyři členové rodiny Wachsmannovy, rodiče a dvě děti
- tříčlenná rodina Wodákova, rodiče a syn.

V Rohatci není nikdo z židovských potomků pochován. Nejbližší židovský hřbitov byl v Hodoníně. Rodina Auspitzů, zakladatelů místního cukrovaru, má hrobku ve Vídni.

Zdeněk Bíza

Významný rohatecký židovský rodák Josef Körner

Josef Körner se narodil v Rohatci 15. dubna 1888 německy mluvícím židovským rodičům. Jeho otec Karl Körner byl správcem majetku. Uváděn byl jako pachtyř panského statku. Jeho matka se jmenovala Theresa, rozená Duksová. Měl dva sourozence, sestru Ernu a bratra Maxe, které velmi miloval. V letech 1894 -1898 navštěvoval německou obecní školu v Rohatci. Od roku 1898 byl studentem Německého státního gymnázia v Uherském Hradišti. V červenci 1906 tam složil maturitní zkoušku s vyznamenáním.

Na vídeňské univerzitě studoval germánskou a románskou filologii od roku 1906 do roku 1910. Profesorem mu byl Jakob Minor. Doktorát s dizertací Nibelungovy hypotézy romantiků získal v roce 1910. Složil učitelskou zkoušku z němčiny a francouzštiny. Později učil již jen v Praze.

Patřil do okruhu pražské německé literatury i přes svůj moravský původ,

jak píše ve své knize O německy psané literatuře pražské, moravské a židovské paní Ingeborg Fialová-Fürsterová. Omylem uvádí v knize jako rodiště Rohatec u Vyškova, ale to nijak nesnižuje její

zpracování Körnerova životopisu a díla.

Před třinácti lety kolektiv Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a filozofického ústavu Akademie věd připomenul významné a přitom opomíjené osobnosti Německé univerzity v Praze. Jejich židovský původ byl bohužel příčinou i jejich tragických životních osudů. Z práce pana Petra Hlaváčka a Dušana Radvanoviče vznikla výstava a pak i kniha s názvem Vytěsněná elita, ve které je náš rodák zastoupen.

Již dříve však o Körnerovi psali mimo jiné profesori Hans Eichner a Ralph Klausnitzer v předmluvě vydání knihy Filologické spisy a dopisy z roku 2001. Pro ně byl velkým znalcem literárního života v letech 1790 až 1830, kdy jako redaktor připravil významná vydání

romantických textů a korespondence. Objevením 3 000 dopisů z okruhu bratří Schlegelů v pozůstalosti baronky Madame de Staël na zámku Coppet u Ženevského jezera rozšířil světu znalosti o klasicko-romantické literární epoše. Ve studii *Dichter und Dichtung aus dem deutschen Prag*, která vyšla v roce 1917 rohatcecký Josef Körner, jako jeden z prvních, upozornil a rozpoznal význam literárního talentu Franze Kafky. Byli spolu v kontaktu a dopisovali si.

Dále se věnoval detailním studiím díla Arthura Schnitzlera. Jeho četné recenze byly pověstné. Bibliografická příručka německé literatury vydaná v roce 1949 je dodnes nepostradatelným referenčním dílem. Svazek obsahuje vybrané eseje a příspěvky, které jsou stěží dostupné. Je tam kompletní seznam všech jeho spisů.

Když Körner narukoval jako voják rakousko-uherské armády, odešel v roce 1915 brzo na frontu. Po těžké nemoci ho prohlásili za neschopného vojenské služby a převedli do Císařského a královského válečného archivu ve Vídni. Byl tam zaměstnán jako archivář. Zde se setkal se spisovatelem Stefanem Zweigem a R. M. Rillem.

Až do roku 1918 pracoval jako redaktor *Donaulandu*, vídeňského ilustrovaného časopisu. Ve dvacátých letech dost studijně cestoval. V letech 1930 až 1938 působil jako profesor na německé univerzitě v Praze. Vyučoval francouzštinu i němčinu. Otokar Fischer píše 3. ledna 1937 v *Prager Briefe* o Körnerovi článek s názvem *Vědecký typ*.

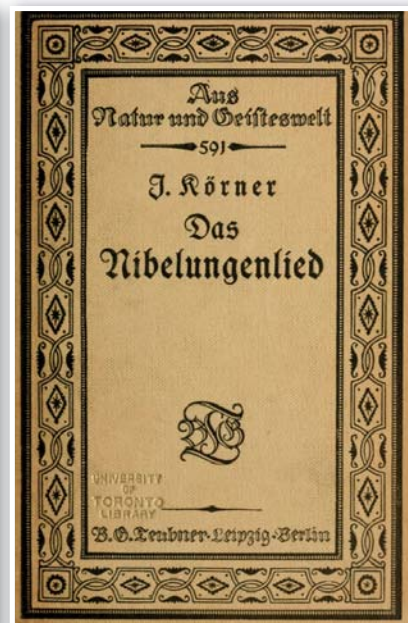
Když přišel *wehrmacht* do Prahy, byl v březnu 1939 pro svou židovskou víru propuštěn z práce. Domácnost i účty vedla jeho manželka Jarmila Smyčková. Byla učitelkou na gymnáziu. Šest let byl do roku 1945 vědecky činný. Kvůli rasovým zákonům nemohl publikovat ani v časopisech a už vůbec ne v ně-

meckých nakladatelstvích. Jeho dílo vznikalo v nepříznivých podmínkách s ohledem na antisemitismus ve společnosti a ve vědě své doby.

Do terezínského ghetta jej deportovali v únoru 1945 a to i přes to, že byl ze smíšeného manželství. Brzy díky osvobození sovětskou armádou byl z ghetta propuštěn. Jeho dva sourozenci se bohužel z Terezína už nikdy nevrátili. Po válce chtěl opět získat zpět svou profesuru, ale to se nestalo. Dával soukromé hodiny. Jako otec dvou dětí v těžkých podmínkách za nízkého důchodu dožil v pražských Roztokách. Zemřel 9. května 1950 a byl pohřben na Novém židovském hřbitově v Praze nedaleko Kafkova hrobu.

(Prameny: *Vytěsněná elita*, Petr Hlaváček, Dušan Radovanovič, 2012, *O německy psané literatuře pražské, moravské a židovské*, Ingeborg Fialová-Fürstová, 2017.)

Stanislav Zela

Umělkyně, která si zasloužila lepší život

Josefina Auspitz von Winter byla žánkyň Josefa Bohuslava Forstera. Setkávala se s Gustavem Mahlerem (poprvé v roce 1908) a vedla si o těchto setkáních i deník. Napsala knihu „50 let domu ve Vídni“. Jako malířka se zúčastnila několika výstav a její jméno můžeme najít v několika lexikonech rakouského malířství 19. století. Když ji rasové zákony uznaly za „plnou Židovku“, hájila svá práva. Kvůli tomu napsala osobní dopis Hitlerovi. Führer ji neodepsal, ale za to jí ukradl Rembrandta, kterého měli Winterovi doma. Měli taky několik pláten od Rudolfa von Alta a to dokumentuje i vídeňská Albertina. Alt pracoval i u bavorského krále Ludvíka I. Vedle mnoha aristokratických rodů, které si u něj objednávaly obrazy, byly i Černínové a Schwarzenbergové. Nevěděla, že může svůj vliv a bohatství použít

na odchod do exilu stejně jako jeden její kamarád jménem Sigmund Freud. Proto její aktiva byla „arizována“ a ona v sedm-

desáti letech deportována do Terezína, kde krátce na to zemřela.

Stanislav Zela

Školství

Činnost družiny

V tomto období tvoříme v družině hlavně jarní dekorace, kterými si zdobíme třídy, chodby a okna. Děti tato činnost moc baví.

Díky lepšímu počasí mohou trávit svůj čas po vyučování a v kroužcích venku. Hojně využíváme hřiště u školy, kde jsou děti nejraději. Mohou si brát koloběžky, hrajeme míčové hry nebo malujeme křídami.

Doufáme, že i nadále bude teplo a naše aktivity tak budeme moci směřovat co nejvíce ven, do parku nebo na jedno z hřišť.

V červnu máme v plánu navštívit ROKAVU, dát si zmrzlinu a uspořádat v parku malý piknik. Moc se na to všichni těšíme!

Den matek

Ve čtvrtek 4. května 2023 se v kulturním domě konalo vystoupení ke Dni matek, které si pro rodiče a prarodiče připravily děti z prvního stupně a ze školní družiny.

Měly možnost si vyzkoušet jaké to je stát na jevišti, poprat se s vlastní trémou a předvést, co si s paní učitelkami a vychovatelkami nacvičily. Rodiče tak mohli ocenit snahu svých dětí a zatleskat jejich vydařenému představení. K vidění byla vystoupení s básničkami, písničkami či dramatizací písní. Děti za svoji snahu sklidily velký potlesk, protože byly moc šikovné. Zároveň všechny rozdaly svým maminkám malé dárečky vyrobené ve škole.

Na konci si všichni zaspívali společnou písničku. Vystupující moc potěšila hojná účast na této milé akci. Videozáznam

z vystoupení je ke zhlédnutí na webu školy.

Kolektiv vychovatelek ŠD při ZŠ Rohatec

Projekt Čteme kamarádům

Měsíc březen je tradičně měsícem knihy. Paní učitelky 1. stupně se dohodly, že se svými žáky připraví čtenářskou chvíli pro o rok mladší kamarády. Děti se svých rolí zhostily znamenitě, trénovaly texty a připravily si i kostýmy nebo kulisy. Ve třídách pak předvedly zajímavé kousky scénického čtení. Mladší spolužáci si mohli vyslechnout např. příběh o Krysáčích, pohádky ze Špalíčku Františka Hrubína i veršovanou Červenou Karkulku. Děti s velkým zaujetím výstupy sledovaly, poslouchaly a odměnily kamarády hlasitým potleskem. Zároveň se těšily, že za rok budou zas o krok lepší čtenáři.

Učitelky 1. stupně ZŠ

Jak jsme byli v divadle na Pipi Dlouhé Punčoše

Ráno nás vyzvedl u školy autobus a jeli jsme do Brna do divadla Radost. Bylo to nejlepší představení, co jsme kdy viděli! Zajímavé, hezké, vypracované detaily, vypouštění páry mezi diváky ... prostě dokonalé. Písničky, zábava, šikovní herci ... tak má vypadat správné divadlo!

Jak název divadla napovídá, Radost je nejzábavnější divadlo ze všech. Na jevišti se odehrával celý příběh o Pipi Dlouhé Punčoše. Ta se přestěhovala do Villy Vilekuly a našla si nové kamarády, Tomyho a Aniku. Šla s nimi do školy a byla to velká sranda. Místo slova ná-

sobilka říkala Pipi „nábosilka“. V druhé části představení odjely postavy na daleký ostrov a s Pipi na lodi byla velká legrace. Vrátily se přesně na Vánoce a tím příběh skončil. Šli jsme se občerstvit a vydali se na dlouhou cestu zpátky do školy.

Sofie Kubešová, Elen Slavíková 3. A

Oblastní kolo dopravní soutěže

Ve středu 3. května se zástupci čtvrtého a pátého ročníku vydali reprezentovat naši školu do Hodonína na dopravní soutěž mladých cyklistů. Soutěžící absolvovali jízdu zručnosti, jízdu na dopravním hřišti, teoretické testy z dopravní výchovy i praktickou první pomoc. Nakonec se jim podařilo získat krásné třetí místo a postup do okresního kola. Celému týmu ve složení Ivana Marie Ligdayová, Markéta Ludvíková, Patrik Mynář a Tomáš Durdák moc gratulujeme.

Radka Vašítková, učitelka ZŠ

Jedeme do Anglie!

A je tu ten den 9. květen, kdy se devátá, osmá, sedmá a šestá třída vydala společně s našimi učitkami na angličtinu a panem ředitelem na cestu do Velké Británie, konkrétně do Londýna. Už když jsme vešli do autobusu, přivítali nás moc milí řidiči a průvodkyně. Potom, co nám řekli všechny potřebné organizační informace k cestě a pobytu, vydali jsme se na 22hodinovou cestu do Velké Británie. Projeli jsme Českem, Německem a během noci Belgií a Francií a ráno jsme přes Eurotunel konečně

dorazili do Londýna.

Po vystoupení z autobusu jsme se šli přes park Greenwich podívat na observatoř, kde se nachází i nultý poledník. Čekal zde také krásný výhled na Londýn, u kterého jsme se všichni vyfotili a přešli jsme k řece Temži. Tam nás vyzvedla loď, která nás dopravila až k mostu Tower Bridge. Most jsme si prohlédli jak z venku, tak zevnitř. Po prohlídce jsme navštívili hrad Tower, který byl moc hezký a pokud jsme si vystáli frontu, mohli jsme nahlédnout i na

korunovační klenoty. Samozřejmě jsme vyzkoušeli tradiční jídlo: fish and chips.

Prohlédli jsme si památky jako Bank of England nebo St Paul's Cathedral. V podvečer jsme přešli Millennium Bridge a podívali jsme se do galerie Tate Modern, což byla naše poslední zastávka. Pak jsme zamířili na místo, kde si nás vyzvedly hostitelské rodiny. Bohužel ne každý z nás byl s ubytováním spokojen...

Třetí den jsme navštívili slavné univerzitní město Oxford, kde jsme viděli knihov-

ny, koleje a mnoho dalších historických budov. Na co jsme se ale všichni těšili nejvíce byly ateliéry Warner Bros Studios, kde jsme viděli kulisy a kostýmy z filmových zpracování Harryho Pottera. Bylo to kouzelné odpoledne...

Poslední den jsme už v 6 hodin museli být na srazu, takže jsme vstávali hodně brzo. Celý den jsme chodili a navštěvovali místa, která se nejvíce zapsala do historie Londýna. Viděli jsme Buckingham Palace, Big Ben, Westminster Abbey, vládní třídu Whitehall, náměstí Trafalgar Square, Piccadilly Circus, Leicester Square a nezapomněli jsme ani na čínskou čtvrť Soho. Nejvíce jsme se těšili na London Eye, které i přes dlouhé čekání ve frontě stálo za to.

Na závěr jsme už spěchali do muzea voskových figurín Madame Tussauds. V muzeu jsme mohli vidět známé osobnosti, jako jsou Bruce Willis, Brad Pitt, Emma Watson, Ed Sheeran, Ariana Grande nebo Freddie Mercury. Byli tu také členové královské rodiny. Mohli jsme se vyfotit i se superhrdiny jako Iron Man, Kapitán Amerika

nebo Spiderman.

Navečer jsme londýnským metrem přijeli k autobusu, kterým jsme se vydali na cestu domů. Kanál La Manche jsme museli překonat trajektem. Některé z nás potrápila

mořská nemoc, některé jen ztráta rovnováhy. Z lodi jsme nasedli do autobusu a pak už jen hurá domů!

*Lenka Hlucháčková
a Linda Matušinová, VIII. A*

Hurá za uměním

Když nám naše spolužačka Nina Borovičková přinesla pozvánku na výstavu prací žáků výtvarného oboru ZUŠ Hodonín, neváhali jsme ani minutu.

Využili jsme nejbližší možný termín a hned v úterý 23. května jsme vyrazili do Hodonína. Cestu tam i zpět jsme zvládli linkovým autobusem. Jelikož výstava začínala až v 10.00 hodin, zašli jsme se nasvačit a trochu protáhnout do parku u školy na Mírovém náměstí. Pobyt na čerstvém vzduchu při pěkném počasí nám v krásném prostředí jen prospěl.

Samotná výstava v prostorách ZUŠ na Horních Valech nás ohromila jak výběrem témat, tak i různorodostí výtvarných technik. Z prehistorické doby nás nejvíce okouzili dinosauři vytvoření technikou papírmáše, z doby ledové mamuti z keramiky a napodobeniny prvních jeskynních maleb lovců mamutů. Doba středověku byla zastoupena štíty bojovníků zdobenými barevným alobalem, hrady z keramiky,

kresbami a malbami portrétů králů a královen. Bylo opravdu se na co dívat. Doufáme, že se nám podaří navštívit i výstavu starších žáků, která začíná 5. června.

Jana Najgebaurová, třídní učitelka III. B

Karkulka netradičně

V rámci března - měsíce knihy, se učitelky 1. stupně rozhodly, že budou žáci starších ročníků předčítat mladším dětem. Protože nám nezbývalo moc času, připravila si naše třída 3. B scénické čtení veršované pohádky Františka Hrubína Červená Karkulka. Během nácviku

se ale o hlavní postavu – vlka – v podání Ondry Sasínka, začala pokoušet viróza a naše vystoupení bylo v ohrožení. Proto jsme se rozhodli, že vlci budou raději dva, tudíž i dvě Karkulky. Protože číst jsme nemohli všichni, dělaly ostatní děti lesní zvířátka a stromy. Ste-

la Cigánková se ujala role babičky, ze které vyzařoval klid a pohoda, když zrovna odpočívala na posteli. Jestli se naše vystoupení dětem z 1. třídy líbilo, už necháme na nich. Ale my jsme se u nácviku určitě dobře bavili.

Jana Najgebaurová, třídní učitelka

Cvičení CO, PO v duchu „Kdo je připraven, není překvapen!“

Dne 5. 4. se v naší škole znovu mluvilo o bezpečnosti. Zas a znovu jsme si připomínali, co že znamenají ty zelené cedulky u dveří, kdy a na jaká čísla v jakých situacích volat, jak takový hovor vůbec vést a hlavně – co dělat, aby jakákoliv situace, do které se člověk může dostat, dopadla dobře.

A když už to úplně dobře nedopadá a je potřeba aktivně udělat něco pro to, aby bylo zachováno zdraví, je fajn vědět, jak si poradit. K nám do školy jsme tento den pozvali studenty Klvaňova gymnázia a střední zdravotnické školy Kyjov, které nám velmi ochotně na připravených stanovištích předvedly, jak si poradit s řeznou ránou, zlomeninou nebo jak úspěšně resuscitovat člověka. Žáci měli možnost si aktivity vyzkoušet, čímž někteří své dosavadní znalosti upevnili a jiní zcela nové a velmi cenné nabyli. Akce byla velmi úspěšná, a proto se budeme těšit i v dalších letech!

Lucie Šaurová, učitelka ZŠ

Letem světem

Letem světem se jmenovala pomyslná cestovní kancelář, kterou jsme si s žáky na druhém stupni založili v rámci českého jazyka během projektového týdne, který se uskutečnil od 9. do 12. května.

Žáci pracovali na projektu ve skupinách. Zástupci jednotlivých skupinek si vybrali zemi, do níž chtějí nalákat turisty. Proto bylo nutné tuto zemi představit po všech možných stránkách, aby co nejvíce zaujala a nalákala k návštěvě. Každý žák měl nějaký dílčí úkol, na němž pracoval, a během šesti vyučovacích hodin pak měly jednotlivé skupiny informace kompletovat. Žáci museli spolupracovat, využívat kompetencí z oblastí různých všeobecných předmětů (jazyky, zeměpis, dějepis, občanská výchova), s nimiž byl projekt úzce spojen.

Prostřednictvím nastoleného tématu si tak žáci také uvědomili vztah k materiálním, duchovním i kulturním hodnotám vybraných zemí, odlišnosti jednotlivých kultur. Ke klíčovým dovednostem patřila práce s internetem, jakožto zdrojem informací, a to nejen k jejich vyhledávání, ale i k jejich porozumění, třídění, kritickému zhodnocení.

Celý projekt byl jednotlivými skupinami v závěru prezentován a tím byla ověřena týmová práce žáků, jejich vzájemná komunikace i respekt jednoho ke druhému.

Miroslava Veselská

Popletená pohádka - O Sněhurce a princ Davidovi

Bylo - nebylo jedno krásné, ale tiché království. Žil v něm mladý a vznešený princ David se svojí matkou a se svým otcem. Princ David byl odmala velmi chytrý, takže jeho otec věděl, že bude skvělým následníkem trůnu. Nedaleko od království stál obrovský dům. Měl dvě patra, červenou barvu, okna se jen blýskala. V tom domě bydlela půvabná dívka. Jmenovala se Sněhurka. Bydlela tam s její macechou, která byla ve skutečnosti čarodějnici, ale nikdo z celého království to nevěděl, až na Sněhurku. Byla ještě dítě, když to zjistila, a macecha jí zakázala o tom někomu říct. Jelikož čarodějnice měla hůlku a uměla dost dobře kouzlit, tak jí Sněhurka slíbila, že to nikomu neřekne. A doteď to také nikomu neprozradila. Jedinému, komu se svěřovala denně, byla zvláštní kočka v botách. Která se jmenovala Sally. Sally kupodivu uměla mluvit, takže si se Sněhurkou povídala až do rána. Jednoho dne však byla Sněhurka unesena drakem. Její maceše to nevadilo a spíše si pochvalovala ten klid. V ten samý okamžik si uvědomila, že by to měla zajít říci královi a královně. Macecha spěchala do zámku s falešnými slzami oznámit to neštěstí královské rodině. Přišla do hlavního sálu a řekla: „Prosím, pomozte mi. Má dcera. Mou dceru unesl obrovský drak.“ „Dobrá, a jak vypadal?“ zeptal se král. Macecha mu odpověděla: „Měl hnědou až šedou barvu. A...a měl tři hlavy.“ Královna na to zareagovala: „S tím musíme začít něco dělat. A hned. Davide, myslíš si, že by

ses toho mohl ujmout?“ „Matko, mám toho teď dost, a navíc rytířské závody. A ani nevím, jak se ta dívka jmenuje,“ odpověděl princ. Macecha mu hned sdělila, že se její dcera jmenuje Sněhurka. Princ David se zamyslel a nakonec řekl: „Dobře, udělám to. Jenom potřebuji vědět, kam ten tříhlavý drak letěl.“ „Letěl východně na ty obrovské hory,“ popsala mu macecha. „A ještě než odjedeš, dám ti tady kouzelný ubrousek, který tě vždy zasytí. Stačí říci – Ubrousku, prostři se – a budeš mít jídla, kolik budeš chtít.“ Princ si vzal ubrousek a jel do lesů, které vedly do hor. Na koni přijel k obrovským horám. Cesta trvala celé dva dny. Čarodějnice dlouho přemýšlela, proč to princ trvá tak dlouho. Mezitím se v zámku královna stresovala a vyčítala si, proč nechala svého syna odjet samotného. Král se snažil královnu uklidnit a přivést na pozitivní myšlenky, ale marně. A co Sněhurka? Hned se k ní dostaneme. Sněhurka pláče, volá o pomoc, ale nikdo se jí neozývá. V tom drak řekl: „Proč tolik pláčeš, děvče? Já jsem myslel, že chceš zachránit od té příšerné čarodějnice.“ Sněhurka se na draka zděšeně podívá a řekne: „Ty... ty umíš mluvit?“ „Samozřejmě že ano,“ odpoví drak. „Pláču, protože jsem si myslela, že mě chceš sníst,“ řekla Sněhurka. Drak jí odpověděl, že by si to v životě nedovolil, aby snědl dívku, která nikdy nikomu nic neudělala špatného. Sněhurka si s drakem dlouho povídala, a když došlo k tomu, že mu sdělila, že čarodějnice je její macecha, zahlédla

nahore prince Davida s mečem. „Ty musíš být Sněhurka,“ zvolal princ. „Ano, to jsem já,“ odpověděla Sněhurka. „Jsem tady, abych tě zachránil před tím obrovským drakem,“ řekl princ David. Drak se vyděsil a zakřičel: „Cože? Já bych v životě nikomu neublížil. Já jsem Sněhurku zachránil od té zlé čarodějnice.“ „Jaké čarodějnice zase?“ zeptal se princ. „No, víš, ta žena, co byla u vás v zámku, je moje macecha. Je to čarodějnice, ale nikdo to nesměl vědět.“ Vysvětlila Sněhurka princ. „Musíme se tedy rychle dostat zpět do království,“ řekl princ. Drak jim nabídl svoji pomoc - poskytl jim jako dopravní prostředek létající koberec. Princ se Sněhurkou poděkovali drakovi za pohostinnost, sedli na létající koberec a letěli směrem na zámek. Během chvíle byli v cíli. Sesedli z koberce a běželi do zámeckého sálu. Uviděli macechu s královnou a králem. „Zlatíčko, už jsem myslela, že se ti něco stalo!“ řekla macecha. „Nechej mě na pokoji,“ ohradila se Sněhurka. „Matko, otče,“ zvolal princ David, „to není Sněhurčina matka. Je to její macecha a ve skutečnosti je to čarodějnice.“ „Ty jsi mu to řekla!“ zeptala se macecha. Sněhurka mlčela a ani se nepohnula. Král se zeptal: „Ona je čarodějnice?“ Dívka přikývla hlavou. „Nařizuji, aby se tato čarodějnice dala do žaláře a aby se jí vzala hůlka!“ důrazně rozkázal král.

A tak se také stalo. Sněhurka zůstala na zámku, po pár letech se vdala za prince Davida a spolu šťastně žili až do smrti.

Simona Machalová, 6. třída

Preventivní programy na ZŠ

V rámci spolupráce školy s Charitou Hodonín se ve dnech 29. 3. – 11. 4. uskutečnily velmi zajímavé přednášky pro žáky jednotlivých ročníků z oblasti prevence sociálně patologických jevů. V těchto dnech na naši školu zavítala Mgr. Michaela Skalová z Nízkoprahového klubu Pohoda, která svým skvěle připraveným programem seznámila žáky IV. a V. ročníku s problematikou šikany a kyberšikany. Děti byly velmi zvědavé, svými dotazy prokázaly, že je toto téma pro ně aktuální, zajímavé a přínosné. Během besedy si vyzkoušely, jak složité je hodnotit sám sebe, a naopak jednoduché ohodnotit jiné, aniž bychom se často zamýšleli nad dopadem našich často neuvážených slov. V aktivitě „Pomluva“ si tak zkusily, jak jednoduše pomluva vznikne a jaký může mít na aktéry dopad. Zjistily, co je důležité pro navázání pevného přátelství a jak o přátelský vztah pečovat a v neposlední řadě se dozvěděly, jaká nebezpečí se můžou skrývat na internetu a jak se jim úspěšně vyhýbat.

Žákům VI. ročníku přiblížila paní lektorka důsledky užívání tabákových výrobků a marihuany. Děti velmi zaujaly především videoukázky, kde bylo zcela zřetelné, jak zásadním způsobem kouření negativně ovlivňuje zdraví člověka. Pro žáky bylo velmi překvapivým zjištěním, jaké další látky při užívání tabákových výrobků

člověk dobrovolně přijímá do těla a jak obrovsky obtížné je se jich následně zbavit.

V VII. ročníku byli žáci seznámeni s celou škálou nejčastějších drog, a především s osudy jejich uživatelů. Žáci měli možnost vyzkoušet si, jak obtížné je nepodlehnout tlaku okolí a nabízenou drogu odmítnout. Zároveň se děti zamýšlely nad situacemi, které mohou předcházet prvnímu vyzkoušení drogy a hledaly alternativy, jak jinak by si člověk mohl i v obtížné životní situaci dopomoci nebo jakým jiným způsobem v partě zaujmout.

Žáci VIII. ročníku diskutovali na téma Nejčastější psychické problémy u dětí. Zjistili, že stejně jako kterákoliv jiná část těla, i duše může onemocnět. Naučili se, jak sestavit vlastní „krizový plán“, dostali spoustu rad a kontaktů, kam se v případě potřeby obrátit. Měli možnost si v aktivitách uvědomit, že na první pohled jednoznačně negativní událost nemusí mít jen negativní následek.

Jak poznám pravou lásku? Co je to zamilovanost a jak se ve vztahu chovat zodpovědně? Na tyto otázky hledali odpovědi žáci IX. třídy v přednášce na téma Partnerství a sexualita. Žáci diskutovali nad tématem sexuální identity a orientace a seznámili se s nejběžnějšími sexuálně přenosnými chorobami a jejich projevy. V zajímavé akti-

vitě se zamýšleli nad důležitými vlastnostmi, které by měl mít potenciální budoucí partner. Dostatečný prostor byl věnován také dotazům.

Všechny programy probíhaly formou prezentací při výkladu základních pojmů a úvodu do jednotlivých problematik. Prezentace byly obohaceny o nejrůznější zajímavé aktivity, kdy se žáci aktivně zapojovali, přemýšleli, vypisovali, tvořili, diskutovali a zvažovali

možnosti. Každé z jednotlivých témat bylo doplněno o krátká videa a reálné příběhy lidí. Dle spolupráce našich žáků soudím, že všechny programy ve všech ročnících byly úspěšné, u menších dětí poskytly skvělý stavební kámen k budování dalšího povědomí o těchto jevech a starším žákům upevnilly a doplnily nabyté znalosti o tématech, se kterými se setkávají v běžných vyučovacích hodinách.

Metodik prevence ZŠ Lucie Šaurová

Prázdniny klepou na dveře

Prázdniny klepou na dveře, ale i přes velké těšení na ně se u nás ve školce stále něco děje. Ať už jsou to projektové dny, tematická dopoledne nebo výlety.

Květen jsme zahájili velkou oslavou všech žen, které si to zaslouží za svou péči, lásku a starost - maminky. Každá třída si připravila pásmo plné písniček, básniček, dramatizace a tanečků. Na konci besídek nechyběly vlastnoručně vyrobené dárky od dětí.

Nejmladší děti vyrazily na výlet. A i přes nepřízeň počasí, díky kterému byl změněn jeho cíl, si návštěvu dětského centra Sokolíček v Kyjově velmi užily.

Konec školního roku je spjat i s velkým loučením našich předškoláků s mateřskou školou. Tento den je pro děti velkým krokem do něčeho nového a neznámého, stávají se z nich velcí školáci. A jak už bývá zvykem, pasování probíhalo slavnostně na obecním úřadě za přítomnosti celého pedagogického sboru naší mateřské školy, pana ředitele a pana starosty. Samotnému pasování předcházelo krásné hudební pásmo, které si děti přichystaly společně se svými učitelkami.

Ani měsíc červen pro nás nebude měsícem odpočinku. Hned na začátku si děti užijí svůj den - Den dětí. Je pro ně připraveno tematické dopoledne plné her, úkolů a možná také nějakých těch sladkých odměn. Ty starší vyrazí na výlet a my budeme doufat, že se nám počasí vydaří a užijeme si jej naplno. Na návštěvu přijede i pan kouzelník, který

má pro děti připraveno plno záhad, hlavo-
lamů a především kouzel. Celý pedagogický
sbor mateřské školy přeje všem dětem i je-

jich rodičům krásné letní prázdniny. A už
teď se těšíme na září, až se znovu sejdem.

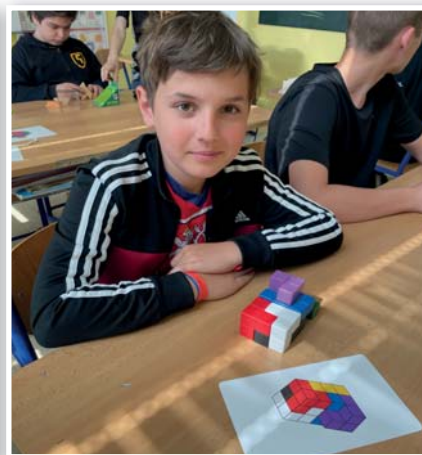
Kolektiv učitelek mateřské školy

Učíme se společně

Projektový týden Učíme se společně třídami trochu zamíchal. Žáci z různých tříd druhého stupně se spojili do skupin a celý týden řešili zapeklité úkoly, rébusy a hlavolamy. Někdy se při lámání hlaviček hodně zapotili. Hráli si s dřevěnými hlavolamy, skládali krychle i jiné tvary - některé i podle návodu rozkresleného po patrech. Zajímavé byly hlavolamy z papíru, kde z tapet - netradičních sítí žáci skládali krychle a čtyřstěny. Každý správně vyřešený úkol žáky potěšil a zlepšil jejich logické uvažování.

Marcela Hujňáková, učitelka ZŠ

Kultura

Nové knihy v knihovně

Wilková, Scarlett - Až uvidíš moře

V roce 1948 přijalo Československo tisíce uprchlíků, kteří za dramatických okolností opustili občanskou válkou rozdělené Řecko. S první vlnou emigrantů přichází i desetiletá Sotiria – neumí česky, o svých rodičích nemá zprávy a neví, co s ní bude. Roky plynou a na pozadí jejího osudu se odvíjí rodinná sága plná tajemství a stesku po rodné zemi. Uvidí někdy Sotiria řecké moře? Pokud se do své vlasti skutečně vydá, možná tam najde víc, než čekala... Motto, 2022.

Seierstad, Asne – Knihkupec z Kábulu

Krátce po americké vojenské odvetě přijela do Kábulu válečná reportérka Asne Seierstadová. Nenapsala knihu o boji s terorismem, ale o jedné afghánské rodině. Sultán Chán, knihkupec z Kábulu, ji nechal zblízka pozorovat život v jeho domácnosti. Vztahy mezi první a druhou ženou, dcerami a syny i dalšími příbuznými. Sultán chápe svou práci jako životní misi - chce Afghánce vzdělávat a nechávat svobodně zaznít všechny názory. Doma ale platí jen jeho slovo. Rozhoduje o celé rodině. Kdo si koho může vzít, s kým se smí stýkat, kde a zda vůbec může pracovat. Nemá rád burky, ale ženy s vlastním rozumem také ne. Absynt, 2022.

Poncarová, Jana – Deník Věrky Kohnové

Kohnovi v lednu roku 1942 nastoupili do transportu na plzeňském nádraží a už se nevrátili. Do jejich bytu se nastěhovali jiní nájemníci, jejich věci se postupně poztrácely. Zmizelo vše, kromě deníku, který si dvanáctiletá Věrka Kohnová schovala u kamarádky své matky. Jaké rodinné tajemství k němu po letech přivedlo spisovatelku Janu Poncarovou? Jedinečná publikace vznikla ve spolupráci s historikem Jiřím Sankotem a odhaluje pohnutý příběh židovské dívky, jejíž život násilně ukončila druhá světová válka. Motto, 2023.

Potůčková, Lenka – Návrat nežádoucí

Strhující román o osudech mladé zdravotní sestry se odehrává v kulisách poválečných československých dějin. Dívka se vrací domů z koncentráku, u Drážďan se k ní přidá malé nemluvící děvčátko. Po návratu do Čech zamíří s holčičkou do nemocnice v pohraničí, kde si najde práci. Obě se spolu postupně sžívají a vzniká mezi nimi vztah matky s dcerou. Prožívají tu divoká poválečná léta, odsun Němců Rudými gardami i nástup komunistů, jejichž praktiky hrdince často připomínají roky prožité v lágru. Přes mnohé těžkosti zde obě nakonec najdou nový domov, přátele i lásku. Ikar, 2023.

Další nové knihy:

Arnaldur Indridason – Temná zákoutí

Hlavinková, Lucie – Sesterstvo a nejoblíbenější barva na světě

Chalupová, Lenka – Kyselé třešně

Mornštajnová, Alena – Les v domě

Peters, Helen – Jasmínčina zvířátka. Prasátko Lanýž

Beseda Život za mřížemi

Ve čtvrtek 25. května dopoledne knihovnu navštívili žáci 8. a 9. třídy ZŠ Rohatec. Ve velkém počtu. V knihovně jsme společně přivítali knihovnici z Městské knihovny Kyjov paní Martinu Hradilovou, která si pro žáky připravila velmi zajímavou přednášku v rámci programu prevence kriminality s názvem Život za mřížemi, aneb jak se žije v české věznici. Jak sám název dává vědět, beseda se týkala tématu kriminality, trestů a především pobytu a životě odsouzeného v české věznici. Přednáška byla doplněna fotografiemi, materiály přímo z věznic a dokonce i o současný vězeňský „mundúr“ odsouzeného. Děkuji všem účastníkům a především kolegyni Martině Hradilové, která si na rohatecké žáky udělala čas.

TRÉNINK PAMĚTI

Kdo slaví svátek v červnu?

SALDOBROV

BRONTER

KAŇDEZ

LISAVASTAN

AINV

OŠEL

URBON

VAPEL

VĚTKA

ULARA

RADAINA

LIVALDAS

NAJ

VTÍ

SIOLA

DLAFO

AGIT

LOVJAS

ZBĚKYN

EPRT

DREMAD

MIRLAJ

KRÁŠA

VALPA

ARAMTA

TANIONE

NANÍTON

EVITA

ARNOLD

BROUMÍL

DRALIOB

LANIM

© Paměťář

Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz,
certifikovaný trenér paměti III. stupně.

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Moskevská Treťjakovská galerie sice odmítla pravoslavné církvi vrátit vzácnou ikonu Andreje Rubleva svaté Trojice z 15. století, ale Putin ji nechal odvézt do moskevského chrámu Krista Spasitele. Spekuluje se o tom, že se chce zavděčit patriarchovi Kirilovi za to, jak pomáhal verbovat vojáky do války. To je snad smutnější případ zneužití umění, než když někdo na sklo obrazu vylije barvu, která jde pak umýt. Toto nesmyjete.

Olomoucká radnice se rozhodla, že sloučí Moravské divadlo s Moravskou filharmonií. I přes ujištění, že obě značky budou zachovány, je tu velká obava ze snížení kvality. Otevřený dopis politikům poslali osobnosti jako pan Jiří Suchý, Jan Hřebejk, Dagmar Pecková, bývalý ministr kultury Daniel Herman a další.

Národní galerie ve Veletržním paláci otevřela novou expozici nazvanou Konec černobílé doby. Jestli je nekonvenční, jak se snaží, musí zhodnotit sám divák. Díla roků od 1939 do 2021 jsou české provenience a jsou mezi nimi známé i neznámé uložené v archivu. Třeba se paní ředitelce Alicji Knast podaří konečně s něčím prorazit a nebude to připraveno od jejich předchůdců.

Knihy budou dle vládního balíčku mít sníženou sazbu DPH na 0%. To je dobrá zpráva. Došlo k tomu v rámci kompromisního řešení vedle snížené sazby na víno. Milovníci whisky ostrouhali a stejně tak i tištěné noviny a časopisy. Noviny stojí asi jako káva, ale pro mnoho lidí jsou drahé a chtějí informace nejlépe zdarma. Sazba 21% může podle mnohých znamenat konec deníků a to by přineslo nárůst dezinformační scény, kde neplatí žádná pravidla. Ani ta minimální, kde základem je ověřování informací z nezávislých zdrojů.

Slavný Vladimír Sorokin, autor bestselleru Den Opričnika, byl jednou z hlavních hvězd festivalu Svět knihy. Byl upozorován, že podepisuje svoji knihu i lidem z Rohatce.

Roger Waters z mých oblíbených Pink Floyd se jako seniorský levicový aktivista poslední dobou proslavil jako obhájce ruského agresora. Na svém květnovém koncertě v Berlíně se dostal do křížku s německou legislativou. Je vyšetřován kvůli koženému kostýmu na pódiu, který se velmi podobal tomu, co nosili nacisti. Pan Waters se hájí a kaje. Není údajně antisemita a měly mu

snad vyhrknout i slzy. Nevím, jestli je potřeba jej litovat. Já to asi dělat nebudu.

Královské muzeum v Antverpách po takřka 12 letech rekonstrukce láme návštěvnícké rekordy. Za první čtyři měsíce po otevření přišlo 400 tisíc návštěvníků. Neměli bychom i u nás zrekonstruovat některá muzea a galerie?

Před naším ministerstvem kultury protestovali mladí lidé, kteří se dožadovali příznání statusu umělce, o kterém je již delší dobu řeč. Sám jsem na toto téma vedl rozhovor s prezidentem Asociace profesionálních fotografů Janem Pohribným. Pravdou je, že tento status je v některých zemích jako třeba Francie uzákoněn. Každý si asi musí zodpovědět sám, jestli se chce stát umělcem, neuzít se a natahovat ruku po státu, aby mu přispěl, protože vydělá málo. Samozřejmě že do této kategorie patří zaměstnanci kulturních stánků a tam je to v pořádku. Mladý umělec jako OSVČ, který si stěžuje, že má malý plat, má více možností, jak se k tomu postavit. Možná si jako absolvent dvou uměleckých škol, který se uměním neživí, můžu dovolit tento komentář.

Stanislav Zela

Muzea a galerie

Národní galerie Londýn

Týden před inaugurací nového krále Karla III. je Londýn plný života. Lidé si už zabírají nejlepší místa u silnice, kudy pojede kočár, a tak není nic lepšího než na Trafalgarském náměstí navštívit Národní galerii. Mají otevřeno denně, vstup je zdarma, a jestli jsou opravdu pátým nejnavštěvovanějším muzeem světa, tak to je jen další bonus.

Velikost tohoto stánku umění spatřuji i v jeho výukových programech pro základní nebo střední školy. A to formou přednášek, workshopů a on-line rozhovorů. Od studentů se pak přesouvá galerie k programům i pro učitele.

Letos slaví 199 let a na začátku bylo světlo... Ne, tady na začátku britská vláda nakoupila 38 obrazů. Pes Rex, kterého galerie zaměstnala jako hlídače v šedesátých letech, za svoji práci vděčil zloději, který ukradl obraz, jehož autorem byl Goya. Fotografické oddělení má již sto let a na těch nejstarších snímcích můžeme pozorovat život a dobu, co se již nevrátí.

Jádrem sbírky jsou díla starých mistrů. U Van Goghovi Slunečnice asi nebudete nikdy moc dlouho stát v osamění. Stejně jako i u Leonarda, Michelangela, Raphaela, Rembrandta, Tiziana a dalších mistrů. Našel jsem dalšího Turnera i zajímavou videoprojekci.

Galerijní obchod je dost velký a skvěle zásoben. Každý si tam něco najde. Publikace, dárky i sladkosti v uměleckém hávu. Můžete si počkat s návštěvou do příštího jubilejního dvoustého ročníku nebo ne.

Stanislav Zela

Od našich přispěvatelů

Rohatecké koláče paní Mirky Tomšejové

Každá obec má svou dominantu, místo nebo objekt, kterým je pro své okolí charakteristická, známější, prostě k ní neodmyslitelně patří. A jsou to také někteří lidé, rodáci, kteří se významně podílejí na šíření jména obce, ať už v dobrém nebo ve zlém. Rohatec v posledních desetiletích byl do značné míry znám ve svém okolí i zejména pro koláče a cukrářské výrobky paní Mirky Tomšejové. Jistě, každá šikovná kuchařka koláče také dokáže, a třeba velmi dobře, ale málokdo se rozhodne zasvětit koláčům svůj život. Paní Mirka se rozhodla roku 1993, že si založí živnost a koláče bude péct nejen pro přátele a známé, ale zkusí prorazit v podnikatelském prostředí. A tak se postupem času začaly stovky, tisíce, desettisíce koláčů péct, rozvážet, a hlavně dělat chutě a radost lidem z celého jihomoravského kraje. Mohli jste je potkat na různých jarmácích, poutích, nebo i ve firmách jako dobrotu pro návštěvu.

Přiznám se, že vždy když jsem přemýšlel, co kolegům do Ostravy vzít, ať už to bylo na fakultu ke státnicím nebo do zaměstnání, když byla nějaká významná příležitost, vždy jsem s sebou vzal krabici koláčů od Mirky, a k tomu gumové z Maryše (Candy). A jakou parádu vždy moje dary udělaly, všem se chuťové pohárky jen tetelily radostí. Také rohatecká radnice,

kdykoliv potřebovala někoho pohostit při všemožných jednáních za posledních třicet let, vždy jsme nabídli Mirčiny koláče. Bylo lhostejné, kdo je starosta, naše „zlato“ bylo stále stejné, s láskou vyrobené.

Každý z nás je nějaký. Mirka byla člověk přísný, tvrdý šéf, tak to v podnikání asi musí být, zvláště když člověk vstává denně po čtvrté hodině, protože ráno už všichni chtějí čerstvé koláče. Málokdy však uměla říci ne, když někdo zavolal, že potřebuje koláče, dort na poslední chvíli, klidně i před konáním hodů. I za cenu toho, že sobě a svým pracovnícům tím změnila pracovní dobu, snažila se vyhovět. Byla k lidem velmi bezprostřední, přátelská, stále v pantoflích, i když byla zima. Však co. Kdo však nesedí jen doma, mohl ji potkat snad na všech společenských akcích, které se v Rohatci pořádají. Bylo jedno, jestli tam její koláče jsou nebo ne. Neváhala přijít mezi mladé, když netančila, poslouchala milovanou muziku, kdokoli si s ní mohl popovídat. Pomocnou ruku podala, když bylo třeba. Když šla okolo radnice, neváhala nás přijít pozdravit, zeptat se jaký máme den, pár koláčů s sebou nám vzala na zklidnění nervů jen tak.

V letošním roce jsme měli v plánu paní Mirku Tomšejovou za 30 let jejího šíření dobrého jména naší dědiny ocenit Cenou

obce Rohatec. Bohužel nemoc byla silnější, rychlejší a Mirčina pozemská pouť skončila dříve, než k tomu mohlo dojít. Ale v našich myšlenkách zůstane dál, snad už i proto, že pokaždé, když Rohatčan kdekoli na světě má sníst koláček, vždy si vzpomene na ten Mirčin a srovnává. Za mě jsou rohatecké koláče prostě ty nej. Děkujeme, Mirko!

Jara Adamec, starosta

Recepty z Vítání jara

Protože sliby se nemají jen dávat, ale hlavně plnit, přináším další slíbené recepty. Pro ty, kteří chtějí vyzkoušet něco nového, je tu tvarohová pomazánka a žitný chléb. Pokud byste chtěli zkusit bábovku, která se vždycky povede, je tu i třetí recept. Přeji dobrou chuť a krásné odpočinkové léto.

ŽITNÝ CHLÉB

3 hrnky/ 710 ml teplé vody
1 lžíce sušeného droždí nebo 25 g čerstvého
1 lžíce cukru krystal
1 lžíce rostlinného oleje
1 lžíce octa
3 hrnky/ 375 g hladké pšeničné nebo hladké špaldové mouky
2,5 až 3 hrnky/ 325 - 390g celozrnné pšeničné nebo žitné mouky
1 až 1,5 lžíce soli
podle chuti oříšky, semínka a bylinky

Postup:

Ve velké míse smícháme teplou vodu, droždí a cukr. Počkáme cca pět minut, potom přilijeme ocet a olej. Přidáme mouku a sůl a pořádně vařečkou zamícháme (není třeba hníst). Toto těsto bude velmi řídké, kašovitě a lepivé. Přidáme semínka, ořechy nebo co máme rádi. Přikryjeme čistou utěrkou a necháme na teplém místě kynout okolo 30 - 40 minut, dokud nezdvíjnásobí svůj objem. Předehřejeme troubu na 185 °C. Pomocí stěrky přesuneme těsto do dvou tukem vymazaných forem a necháme ještě jednou vykynout. Povrch ještě posypeme semínky či bylinkami a dáme péct přibližně na 50 minut, dokud není na povrchu zlatohnědý. Pro kontrolu, zda je již upečený, zaklepeme na spodek chleba, měl by znít dutě.

Tvarohová pomazánka

1 tvaroh (kostka nebo vanička)
½ pomazánkového másla bez příchuti (nemusí být)
2 ks taveného sýru
1 menší zakysaná smetana nebo hustý bílý jogurt
sůl, pepř, bylinky, česnek atp.

Postup:

Všechny suroviny smícháme ručně nebo si pomůžeme ručním šlehačem. Zakysanou smetanu nebo jogurt dáваме až nakonec, a to v takovém množství, aby výsledná pomazánka nebyla moc řídká. Osolíme a opepříme dle chuti.

Pozn.: Pomazánka tvoří základ pro další různé pomazánky, podle toho, co do ní přidáme (česnek, pažitka, mletá červená paprika, petrželka, mladá jarní cibulka atd.).

Bábovka

3 žloutky + z bílků sníh
1 hrnek cukru krystal
¾ hrnku oleje
½ hrnku teplé vody
2 hrnky polohrubé mouky
1 prášek do pečiva
vanilkový cukr
oříšky, kokos, rozinky, kakao...(dle chuti)

Postup:

Žloutky s oběma cukry utřeme do pěny, po částech přidáme olej a poté postupně teplou vodu – zašleháme. Prášek do pečiva smícháme s moukou a pomalu přisypeme do vaječné hmoty. Už nešleháme, pouze lehce promícháme metličkou. Nakonec velmi jemně vmícháme sníh z bílků. Jednu třetinu těsta obarvíme kakaem, můžeme přidat oříšky, kokos atd. Do tukem vymazané a moukou vysypané formy nalijeme polovinu světlého těsta, na ni dáme kakaovou část a vše zakryjeme zbytkem světlého těsta.

Prvních 20 minut pečeme na 150 – 160 °C, potom zvýšíme na 180 °C a pečeme dalších asi 30 – 45 minut. Jestli je bábovka upečená zkusíme suchou špejlí, po vytažení by na ní nemělo ulpívat žádné těsto.

Za muzejní komisi Monika Hotárková

Vzkaz pro mladší generace

Nikdo nemá právo staré lidi soudit, protože nikdo nemá ani tušení, čím jsme si ve svém životě prošli. Možná slyšeli o našich zážitcích, ale nikdo nikdy nepocítil, co jsme za dlouhý věk ve svém

nitru prožili, ale hlavně, co stále nosíme ve svém srdci. Ale nejstrašnější bída je samota a pocit, že nás už nikdo nepotřebuje.

Božena Vlácilová

Jak ten čas letí. V roce 1938 sa v naší dědině narodilo 53 dětí a za 85 roků sa nás schází už enom hrstka.

Božena Vlácilová

Setkání ročníku 1963

Neveselé vzpomínání ...

Jako tzv. „náplava“ nemohu přímo přispět k aktuálnímu tématu „Židé v Rohatci“. Něco málo si ještě pamatuji z dob mého mládí. V královském městě Kyjově žila docela početná komunita. Dokonce poskládali soutěžní mužstvo kopané nesoucí název Makabi Kyjov. Měli jsme rodinného lékaře, který bohužel o svou ordinaci přišel v období tzv. druhé republiky, okleštěné Mnichovskou dohodou o naše pohraničí - Sudety. Údajně lékařská komora, tak jako další komory ještě před německou okupací 15. 3. 1939 své členy židovského původu iniciativně vylučovaly. Náhradní pan doktor měl taky nečesky znějící příjmení, ale bohužel postrádal to podstatné, co k lékaři patří. Rodinný lékař, stejně jako valná většina židovské komunity, se z koncentráků nevrátila. Jeden z mála, který přežil, byl můj poválečný zubař. Zákrok dopadl dobře. Horší byl výsledek komunikace, kdy pan dentista položil otázku, zda jsem už navštívil matičku Prahu? A po mém pravdivém „NE“ jsem s otevřenou pusou vyslechl, že každý správný Čech by svou Prahu měl poznat! To jsem si zapamatoval velice dobře a Prahu navštívil i neslužebně mockrát. Prvně až na střední škole u příležitosti veletrhů. A poslední? Před třemi roky na promoci vnučky v kapli Betlémské. Své děti jsem do Prahy vyvezl už v raném školním věku. Už jen z vyprávění

rodičů vím, že v Kyjově bylo hodně židovských obchodů, kde nechyběla vlídná obsluha, včetně dobře míněných rad při výběru zboží. V Břeclavi jsem poznal v prvním svém zaměstnání pána až z Brna (jméno jsem už bohužel zapomněl), který jako externista dával do pořádku neskutečný (jak to slušně napsat) nepořádek v evidenci pohledávek. Jen pro porovnání. Nastoupil jsem po maturitě v roce 1951 a můj předchůdce účtíni uzávěrky za léta 1949 a 1950 ještě nevyhotovil. Ale to byla ta nejhorší léta padesátá, soudní procesy s rozsudky smrti atd., atd. Pán z Brna byl taky právem opatrný, takže brněnskou komunitu jsme neprobírali. Pracovní poznatky a zkušenosti nám ale sděloval docela rád.

Mnohem více poznatků o životě národa rozptýleného snad do všech koutů světa jsem získal četbou knih našich či zahraničních autorů. I mezi našimi spisovateli, herci, umělci nacházíme hodně dlouhý seznam úspěšných spoluobčanů židovského původu. S hitlerovskou okupací souvisí i četná emigrace našich občanů, včetně Židů. I ti se stali početnou součástí našich vojenských jednotek na všech frontách druhé světové. Před smrtí v koncentračních táborech unikli, mnohé z nich dostihla v bojích za naši svobodu. Ti, co boje přežili, vrátili se jako vítězové domů, do osvobozené vlasti.

Po únoru 1948 znovu dilemma. Znovu emigrovat nebo zůstat a dočkat se i „ocenění“ zásluh? I z našich dějin víme, že to Židé neměli jednoduché. Ještě z dob C. a K. Rakouska je znám příběh neprávem pro vraždu odsouzeného Hilsnera, kterého se veřejně zastával náš budoucí prezident T. G. M. Stejně tak si můžeme připsat kladné body, kdy jsme po nástupu Hitlera k moci přijímali židovské uprchlíky z Německa. Izrael dodnes nezapomněl na naši pomoc v jeho začátcích, kdy naši instruktoři např. cvičili jeho piloty pro boje s nepřátelskou mnohonásobnou přesilou. Na druhou stranu monstrproces se spikleneckým centrem v r. 1952 v čele s Rudolfem Slánským k naší dějinné chloubě asi nepatří. Co do počtu rozsudků a výše trestů bezkonkurenční v celém tehdejšími táboře míru a socialismu. A to ještě neuplynulo moc let od doby koncentračních táborů, včetně plynových komor. Někdy se i rádo zapomíná. I dnes se vyskytují popírači HOLOKAUSTU.

Právě při mém psaní probíhá hokejové mistrovství světa. Tak jsem si vzpomněl, jak jsme si dokázali svého času zlikvidovat celé národní. Dočasný pobyt v uranových byl odměnou za předcházející medaile – asi. Ale to už s dnešním novinovým tématem nesouvisí. Jen vzpomínka.

Vlastimil Hlaváč

Spolky

Jarní zážitky v SZPO

Moje přání z minulého čísla zpravodaje, aby už konečně bylo hezké počasí se v čase, kdy píšu tento příspěvek nesplnilo, přesto jsme ale v našich aktivitách nezaspali a nelekli se nepohody. Hned v dubnu jsme riskli prohrát v termálních bazénech v Pasohlávkách, a tuto relaxaci jsme si dopřáli ještě jednou v květnu. Při první návštěvě se nám dokonce podařilo vystihnout jeden z mála pěkných a slunečných dubnových dnů, takže jsme si užili i pohodu venkovních bazénů. Při druhé návštěvě se zdálo, že počasí opět bude příznivé, ale v odpoledních hodinách, téměř při odchodu, nám trochu zapršelo. Ale zde v Pasohlávkách nevádí ani nepřítel počasí, protože převážná část bazénů s relaxačními programy se nachází v krytých halách, a tak si je můžeme dopřát do sytosti, aniž bychom byli omezováni počasím. Mezi touto relaxací jsme prvního května zajeli na-

vštívit výstavu Floria v Kroměříži, a jak jsem předpokládala, tak nás zde čekalo překvapení v podobě aranžmá, tentokrát na téma

podmořský svět. Měli jsme tak možnost obdivovat unikátní podívanou, kterou vytvořil tým předních českých aranžérů Jarmila

a Petra Pejpalových a zahradní architekt Vojtěch Zahradník. Byli jsme očarováni květinovou expozicí vytvořenou z tisíců jarních květů od českých pěstitelů a tropických pokojových rostlin. Ocitli jsme se mezi korály, medúzami, žraloky a velrybou vlastně v takovém velkém květinovém akváriu.

Ještě v tomto týdnu jsme pořádali Májový večírek. Na něm je krásným zvykem oslavit Den matek a také tentokrát jsme tradici dodrželi. Přítomné maminky a babičky obdržely malý dáreček v podobě srdíčka. K tomuto srdíčku přidala přání i předsedkyně spolku. Kromě přání pevného zdraví, spokojenosti, milujících rodin a přátel jim popřála, aby jim nechyběl elán k tomu, aby mohly rozdávat mateřskou lásku, která je nejsilnějším poutem na světě, je láskou bez podmínek a plná pochopení. Program byl ale určen všem přítomným, nejen maminkám. Byl rozdělen na tři části. Jako první vystoupil spolek Monarchia Rohatec, který nám pod vedením paní Lenky Gruberové (rohatecké květinářky) předvedl pásmo středověké zábavy formou tance, tentokrát pásma s dětmi. Byli všichni oblečení v úžasných historických kostýmech. Děti byly při tančení velmi roztomilé. Za toto pěkné vystoupení byli odměněni velkým potleskem. Poté přijela děvčata (seniorky) z Ratíškovice, zatančila pro nás dva tanečky, prvním bylo „žhavé“ tango a druhým variace na píseň „Ša-la-la-li“. I děvčata měla velký ohlas a poděkovali jsme jim, jak jinak než vřelým potleskem. Dalším účinkujícím byl Smíšený folklorní soubor z Kostelce u Kyjova. „Kosteláci“, jak si říkají, si pro nás připravili dvě pásma nádherných písniček převážně z oblasti Kyjovska. Jejich zvukný zpěv byl doprovázen houslemi, basou a klarinetem, takovou cimbálovkou bez cimbálu. Mnozí přítomní se k jejich zpěvu přidávali, protože písně z Kyjovska se lišily od „našich“ pouze nářečím, slova byla téměř stejná. Paní Dohnalová, jejich umělecká vedoucí, ještě zarecitovala moc pěknou básničku ke Svátku matek.

Po občerstvení nám pak ještě „cimbálka“ nějakou dobu hrála k poslechu a společnému zpívání a dokonce i k tančení. Za jejího doprovodu nám zpěváci a zpěvačky ze souboru, ke kterým se přidali i manželé Šantaví, zatančili „danaj“. Tento starodávný párový tanec původem ze Strážnicka je již pomalu pozapomenutý a dnes při krojových zábavách málo k vidění. Já si vzpomínám, když jsem byla členkou slováckého krúžku v Rohatci, který vedl pan Košťufík ze Strážnice, tak jsme jej tančili na různých vystoupeních. Osobně si myslím, že k našemu slavnostnímu kroji se tento tanec víc hodí než vrtěná, kterou jsme tak trochu přejali z Podluží (myslím tím styl podlužácké vrtěné). A pro-

to je velká škoda, že dnes už jej umí zatančit jen málokdo. To jsem ale odbočila k folkloru a teď zpátky k večírku. Bohužel „Kosteláci“ měli ještě další vystoupení, a tak se s námi kolem osmé hodiny rozloučili. Jejich program i hra pro poslech navodila velmi příjemnou atmosféru, která pokračovala i po konci programu, a tak velká část členů ještě nějaký čas poseděla a družně mezi sebou besedovala. Rozcházeli jsme se s pocitem příjemně stráveného odpoledne a večera.

Poslední jarní akcí byl zájezd do Janáčkovy divadla v Brně, kde jsme zhlédli úžasné provedení operety Veselá vdova hudebního skladatele Franze Lehára. Nové nastudování této operety mělo premiéru letos 3. února. Klasika vtipně okořeněná současností nás

pobavila, zpěvy, choreografie, kostýmy i scéna byly na vysoké umělecké úrovni. Opět jsme byli nadšeni a odjížděli s krásným kulturním zážitkem a příjemně stráveným večerem.

Toto byly jarní aktivity, přes léto si odpočineme a dáme prostor vnoučatům, aby nás mohla potěšit svou prázdninovou přítomností, no a na září určitě připravíme zájezd. Na podzim ještě zajedeme do Pasohlávek a navštívíme divadelní představení nebo nějaký hezký koncert, určitě bude Vánoční večírek a snad i zájezd na adventní trhy.

Přeji všem našim členům i všem čtenářům zpravodaje krásné slunečné léto plné dovolenkových a prázdninových zážitků.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Ohlášení pálení

Blíží se nám krásné počasí a nutkání si uklidit na svých zahradkách či v sadech. Věnujte prosím pozornost následujícím informacím.

Pálení klesí na hromadě je za určitých podmínek povoleno. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou všichni povinni učinit odpovídající opatření proti vzniku a šíření požáru. Jinak řečeno, zabezpečit vše tak, aby se spalování nevymklo kontrole a nevznikl z něj požár. Každé takové pálení na volném prostranství je nutné předem oznámit příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje. Pokud je pálení nahlášeno, nemůže to způsobit zbytečný výjezd hasičů k domnělému požáru. Pro tyto účely je zřízen speciální formulář na internetových stránkách hasičů <https://paleni.izscr.cz>, kde vše zaznačíte. Formulář je dostupný také na stránkách rohateckých hasičů www.hasici.rohatec.cz, pod odkazem Pálení klesí. Tam zaznačíte datum a čas pálení, obec a přesné místo v mapě, vyplníte zodpovědnou osobu s telefonním kontaktem a způsob zajištění ohniště. Je to jednoduché a nezabere to více než pár minut.

Pro pálení vyberte vhodné místo, před začátkem si připravte vodu nebo lopatu s pískem pro uhašení. Mějte u sebe mobilní

telefon. V žádném případě nerozdělávejte oheň za silného větru a v blízkosti dalších hořlavých materiálů, oheň nenechávejte nikdy bez dozoru. Ohniště doporučujeme po skončení pálení prolít vodou a pro jistotu zasypat zeminou nebo pískem. V případě, že se vám oheň vymkne kontrole, přivolejte pomoc na čísle 150 a poodejděte do bezpečné vzdálenosti. Pro spalování větví a suchého listí zvolte vždy vhodnou dobu tak, abyste kouřem neobtěžovali své okolí. Spalování jiného než biologického odpadu ze zahrádky nebo vypalování porostů, jako např. staré trávy na mezi, je podle zákona o požární ochraně přísně zakázáno.

JSDHO ROHATEC

Jarní akce na cvičáku

Od dubna to na cvičáku začalo pořádně žít, a to hned agility závody, kterých se zúčastnilo přes 40 týmů. A i když nám počasí předešlých dnů moc nepřálo a příjezdová cesta byla jen pro hodně otrlé, tak v den závodu se to nakonec zvládlo. Sluníčko nám sice nezavítalo, ale úsměvy spokojených závodníků nám to vynahradily.

Květen jsme přivítali klubovým sranda závodem. Závod se pořádá již podruhé tradičně v maskách, jeho hlavním tématem byla Zoo. Tak nám po cvičáku běhal tygr, ovce a liška, skákala žába a poletoval motýl s kačenou a celé to pozoroval jeden ornitolog. Odpoledne jsme strávili plněním úkolů s našimi čtyřnohými parťáky a večer zakončili opékáním špekáčků s přáteli.

Konec května pak patřil zkouškám z poslušnosti, naši členové se na ně pilně připravovali od podzimu. Byla to první akce v tomto roce, na které nám konečně zasvítlo slunce a dopřalo všem zkouškařům štěstí. Všichni zúčastnění ve své zkoušce obstáli na výbornou.

Je jen škoda, že nám na těchto akcích chyběly naše nové stupně vítězů, které od konce května krásí náš cvičák. Tímto bychom chtěli moc poděkovat panu Kratochvílovi za jejich zhotovení. Ani nevíte, jak moc se těšíme na nastávající akce, až na nich budou stát naši členové. Jistě to pro ně bude velká motivace na sobě pracovat.

Radka Ilčíková

U seniorů

Po vydařeném Fašaňku se naši členové sešli 18. dubna na Pátku v klubu, aby se společně pobavili a hlavně oslavili narozeniny našich osmi členů. Hudební doprovod obstarali námi oblíbení Vacenovjáci Karla a Petr. Pěkně jsme si s nimi zazpívali a trochu i zatančili. Jubilanti dostali květinu a malý dárek.

Opět jsme zajeli do Kroměříže na květinovou výstavu Floria. V hodonínském kulturním domě jsme zhlédli program vynikajícího folklorního souboru Ondráš. Všichni jsme byli nadšeni jeho výkonem. Následoval Svátek matek. K hudební produkci jsme pozvali poprvé pana Vávru a udělali jsme dobře. Všem se jeho písničky líbily a bylo veselo. Malí tanečníci klasických tanců ze skupiny Klasik z Hodonína nás pobavili a stejně tak i skupina mažoretek, opět z Hodonína. Bylo milé sledovat šikovná malá i větší děvčata. Odměnili jsme je velkým potleskem a ony byly šťastné i se svou trenérkou. Rozcházelí jsme se s pocitem pěkně prožitého podvečera.

Nyní se těšíme na výlet do Znojma a večeri s programem u Osičků v Lanžhotě. Když nám bude přát počasí, tak zase poplujeme po naší krásné Moravě a plavbu ukončíme v přístavu. Nedávno jsme se naposled rozloučili s naší členkou Mirkou Tomšejovou, která nikdy nechyběla na všech našich akcích a štědrě náš klub podporovala.

S díky za všechno budeme na ni vzpomínat.

Marie Hověžáková

Sport

Tereza Fialová

Naše rohatecká Tereza Fialová se zúčastnila ve dnech 13. až 16. května golfového turnaje Slovak Amateur Matchplay Championship 2023 v Sedíně. I přes nepříznivé podmínky se jí nakonec podařilo tento turnaj v mezinárodní konkurenci vyhrát a stala se tak ve svých 16 letech mistryní Slovenska v kategorii žen pro rok 2023. Je to pro ni odměna za její každodenní dřinu na golfovém hřišti ve Skalici. Díky této výhře se také posouvá do první tisícovky ve světovém golfovém žebříčku.

Jara Adamec

Jaro v tenisovém klubu

Vážení příznivci rohateckého tenisu, po dlouhé zimě jsme se konečně dočkali a jaro je tady. První akcí, která se na kurtech konala, byla jarní brigáda. Během ní jsme areál připravili na nadcházející tenisovou sezonu. Tentokrát jsme i celý povrch důkladně omyli od nečistot. Během brigády jsme se samozřejmě zapojili i do akce Uklidíme Rohatec a uklízeli jsme ve vytýčených rajonech na Kolonii.

První sportovní akcí letošního roku byl Velikonoční turnaj, který se konal 29. dubna. Hrály se čtyřhry losovacím způsobem a turnaje se zúčastnilo 16 hráčů. Tak jako v roce minulém, ani letos nám počasí moc nepřálo a turnaj musel být kvůli deštovým přeháňkám několikrát přerušen. I přes nepřízeň počasí bylo k vidění několik kvalitních zápasů a turnaj se nám podařilo zdárně dohrát.

Z vítězství se tentokrát radovala dvojice Glöckl, Brychta, která si ve finále poradila s dvojicí Matěj, Borůfka. Na třetím místě se umístila dvojice Luzum, Drábek.

Další plánovanou akcí byl Májový turnaj ve čtyřhrách, který se uskutečnil v sobotu 27. května 2023.

Milan Drábek, předseda TK

Traťový rekord žen posunula Hastíková

Státní svátek 8. května patřil v Rohatci opět běžcům. Od těch nejmenších, až po ty léta zkušeným. V naší obci se konal již 29. ročník běžeckého závodu Rohatecká devítka. Na nový název i novou trať si pomalu zvykají pořadatelé i závodníci. Pomodní okruh po protipovodňové hrázi a přes Kopec zpět sice letos zkomplikovala výstavba nového podchodu a na trati tak vznikl malý krosový doplněk výběhem z lesa do ulice Strážnická. Nicméně i s tím se všichni běžci poprali. Na tomto okruhu sice diváci nemají takový přehled o závodnících a jejich výkonech jako dříve, ale pro běžce je takto stanovený závod mnohem atraktivnější.

Téměř nic se nezměnilo na dětských kategoriích. Ty nadále startují ve věkových kategoriích s příslušnými délkami závodu na ulici Školní s velkou podporou rodičů či trenérů. Od rána panovalo velmi příjemné počasí, prosluněné nebe tak

přilákalo větší počet závodníků než v předešlém roce. A to i těch přeshraničních. Do zápolení o věcné ceny se i tak v dětských kategoriích přihlásilo celkem 95 děvčat a 74 kluků. Mezi nimi i spousta těch z Rohatce. Někteří z nich dosáhli i na cenný kov. Bronzovou medaili v přípravce získala Markéta Šušlíková, v mladší přípravce byl třetí Jakub Koubek, stříbro mezi mladšími žáky brala Karin Chalupová. Velké zastoupení na startovní čáře měla i kategorie těch nemladších. Mezi děvčaty se prosadila třetí Ema Hnilicová, mezi nemladšími hochy byl nejrychlejší domácí Matěj Vybíhal.

Po dětských skupinách se na start seřadily štafety. Přestože se jedná o neformální běh napříč věkovými stupni, byl mezi závodníky vidět zápal a zdravá rivalita. Mezi sedmi štafetami zvládl trať na čtyřikrát tři sta metrů tým Sokolu Lužice. Před hlavním závodem se na trať k přistavu a zpět postavili ještě junioři a dorostenci. S výzvou na jeden a půl kilometru a závěrečným výběhem do kopce se nejlépe porval Lukáš Vlček z AK Junior Holíč.

Po jedenácté hodině se před kulturním domem už začínali rozcvičovat muži a ženy pro hlavní závod dne. Na startovní čáru se jich letos postavilo sto šedesát dva. Mezi nimi spousta tradičních účastníků, ale i několik rohateckých odvážlivců. Nejstarším účastníkem závodu byl pan Květoslav Hána ze Svatobořic-Mistřína, který měsíc před Rohateckou devítkou oslavil své šestaosmdesáté narozeniny. Ve startovním poli chyběl letos několika násobný vítěz rohateckého závodu Lukáš Kučera, běh tak neměl dopředu žádného favorita. I po prvním kole tak bylo čelo závodu docela vyrovnané. Nejlépe se s tratí na 9 kilometrů popral Lukáš Soural z AK Drnovice, který doběhl do cíle v čase 31:00,30, následovaný Milanem Viktorou z Pardubic. Na třetí pozici v absolutním pořadí doběhl rohatecký vete-

rán a vítěz předloňského ročníku Luděk Durďák s časem 33:33,86. Mezi ženami kralovala Jarmila Hastíková z Veselí nad Moravou, která svým časem 17:11,08 obhájila loňské vítězství a stanovila nový traťový rekord v kategorii žen. Se ztrátou dvaceti vteřin za ní pak protнула cílovou čáru Lubomíra Maníková z AK Spartak Dubnica. Bronz si přes Moravu odvezla i Michaela Salayová. Kompletní výsledková listina všech kategorií je ke stažení na stránkách www.hasici.rohatec.cz.

Rád bych touto cestou poděkoval všem sponzorům a partnerům této významné

sportovní akce v naší obci. Právě díky nim si běžci ze stupňů vítězů ve všech kategoriích odnesli mimo krásného pocitu i věcné či finanční ceny. Velké poděkování patří zcela určitě celému realizačnímu týmu z řad rohateckých dobrovolných hasičů, kteří se pořádání tohoto podniku už před léty ujali a týmu rozhodčích z BK Hodonín. Díky reakcím věříme, že si novou trať závodníci oblíbili a Rohatecká devítka si i nadále udrží pověst prestižního závodu v seriálu Moravsko-Slovenského běžeckého poháru.

Tomáš Letocha

Po stopách spoluobčana z Kolonie v historii Slavoj

Josef Holeček měl svého času veliké štěstí, když poznal svou Alenu, přiznal se na Soboňky a následně si postavili rodinný dům na Kolonii. I díky bezmezné toleranci manželky mohl se v mimopracovním čase věnovat svému koníčku – kopané. Naměřovaly ho zřejmě ratíškovické kořeny, kde se údajně kluci rodili už s kopačkami na nohou. To už není delší dobu pravda. Pravdou však zůstává, že hrávali delší dobu i druhou nejvyšší republikovou soutěž. Stejně tak v paměti zůstává rozhodčí s velkým „R“ pan Vojta Koteň. Dodnes si cením funkcionářské spolupráce s panem jednatelem Františkem Kordulou – trubkou. U Jožky se ve svém vzpomínání zaměřím na jeho převažující úspěšnou činnost ve Slavoji, tj. výchova a vedení hráčů. Z dostupných pramenů i vlastní paměti mohu doložit, že už v r. 1977 velí dorostu, i když samostatně. Mezi jeho svěřence patří J. Krša, P. Blaha, brři Výmolovi, bratřenci J. a P. Slezákov, H. Nešpor, M. Blahůšek, M. Jüstel, M. Ohnůtek, P. Poruban, V. Rezek. Soutěží v základní okresní III. třídě.

V soutěžním ročníku 1978/79 ve III. C tř. s 11 účastníky Veselí B, Statek Veselí, Petrov, Kyjov B., Žádovice, Těmice, Násedlovice, Uhřice, Žeravice, Bohuslavice má k ruce i vedoucího mužstva Fr. Březovského. S odstupem pěti bodů vybojovali postup do okresního přeboru. K hráčům patřili: J. a P. Slezákov, St. Strnad, Koneční Jos. a Jar., brři Výmolovi, H. Nešpor, M. Jüstel, L. Čup, M. Ohnůtek, P. Poruban, V. Rezek, Charvátek, P. Hlaváč, R. Lábadí, V. Malý, J. Blahůšek. Jen pro zajímavost – hned čtyři hráči jsou z Kolonie, Konečný Jar., Ohnůtek, Charvátek, Hlaváč. V následujícím ročníku 1979/80 střídá F. Březovského R. Lábadí. V OP s 16 účastníky mají za soupeře kvalitnější družstva, a to Strážnice, Dambořice, Svatobořice, Milotice, Šardice, Bukovany, Velká n./V, Hr. Lhota, Želetice, Hodonín B, Vlkoš, Vnorovy, Radějov, Moravany, Blatnice. Přesto končí v horní polovině tabulky jako sedmí. Stejná dvojice vede dorost i v soutěži 1980/1, kdy Jožka žezlo trenéra předává R. Lábadimu, který pak k sobě bere z žáků osvědčeného blízkého Jendu Drábka. Nad očekávání s kádrem hráčů brři St. a L. Strnadovi, M. Gloz, R. Drábek, B. Král, P. Hlaváč, J. Němčanský, J. Bureš, R. Bravenec, R. Lábadí, F. Tomšej, P. Vacenovský, R. Sloboda, J. Novák, J. Konečný, J. Pelikán, O. Domanský vybojovali v ročníku 1981/2 postup do krajské soutěže.

To Jožka povýšil k Ačku, kde spolu s J. Chromkem a J. Antošem vedli hráče P. Ba-

lažík, B. Homola, J. Běloch, J. Otruba, brři Polachovi, J. Směřička, J. Krša, Jos. Výmola, P. Poruban, V. Rezek, St. Pecha, J. Zlámalík, J. Souček a dorostenci na střídavý start P. Hlaváč, R. Lábadí, J. Novák a vybojovali opět OP mezi soupeři Bzenec, Domanín, Dubňany B, Žarošice, Moravany, Sobůlky, Vacenovice B, Kostelec, Čejč, Věteřov, Poddvorov, Vlkoš, Strážovice. V soutěži 1982/3 mezi 14 účastníky má na místě vedoucího mužstva Fr. Zlámalíka a hráče J. Souček, S. Strnad, S. Pecha, A. Rosypálek, J. Krša, brři Polachovi, P. Hlaváč, F. Antoš, J. Otruba, J. Zlámalík, B. Homola, R. Lábadí, M. Matěj, P. Balažík, J. Běloch, J. Novák. V jarní části ještě J. Kouřil, J. Slezák, J. Sloboda, J. Pelikán. Soupeři: Mutěnice, Uhřice, Kyjov B, Lužice, St. Veselí, Lipov, Ždánice, Těmice, Svatobořice, Bukovany, Hovorany, Žádovice. Stejná dvojice pokračuje i v soutěži 1983/4.

K trenérství se Jožka vrací v sezoně 1994/5, kdy mu asistuje M. Rybecký. Mezi hráči nacházíme jména R. Šucha, J. Novák, J. Mlčoch, J. Krša, M. Chmela, R. Zicho, M. Dymáček, M. Lamač, V. Šrůtka, R. Tomšej, P. Doležal, Pe. Štica, L. Lamač, Z. Šubín – ved. mužstva M. Gloz. To už hrajeme druhý soutěžní ročník krajskou I. A třídu. Pokračuje i v soutěži 1995/6. V ročnících 1996/8 přechází v roli vedoucího mužstva k trenérovi L. Valovi, kdy se věnují hráčům J. Krša, R. Šucha, R. Zicho, R. Tomšej, O. Domanský, M. Antoš, A. Donát, Pe. Balažík, V. Šrůtka, J. Hlupík, R. Klimeš, P. Doležal, J. Novák, R. Chytka, Z. Havlík, Z. Rosypálek, L. Uříčář, P. Bedrava. Aby toho nebylo málo, zahrál si

Jožka i na postě hospodáře. V pomyslné „síní slávy“, by za dlouholeté působení ve Slavoji určitě své místo našel. Na koho ze svých svěřenců si vzpomněl nejčastěji? Na jmenovce Jožku Kršu, který patřil mezi jeho první trénované a docela se mu vydařil, nejen jako dlouholetý aktivní hráč. Dlouhá léta aktivně působí i ve vrcholovém řízení Slavoj. A ještě poznámka na samotný závěr. Hádejte, kdo taky patří mezi blízké přátele a kamarády Jožky Holečka? Tak já si dovoluji prozradit – jeden z hodně úspěšných brankářů našeho národního mužstva, samotný IVO VIKTOR, člen svého času slavné Dukly Praha. A díky tomu si naši dorostenci pod Jožkovým vedením zahráli až v Praze na Julisce proti dorostu Dukly. A snad i proto, že Praha co do rozlohy není Kolonka, se jeden z našich dorostenců záhadně „ztratil“. Ještě štěstí, že zbloudilý vytrvale procházel tam a zpátky jedinou a krátkou ulicí, kde byl z oken projíždějící tramvaje spoluhráči spatřen! Konec dobrý – všechno dobré. To jen malá ukázka, jakou zodpovědnost mají při své dobrovolné, obětavé a záslužné činnosti ti naši, dnes už bezpočetní, kteří působili či v současné době působí při nejen fotbalové výchově od těch nejmenších až po dorostence včetně.

Na závěr si dovoluji poděkování Jožkovi Holečkovi za jeho léta úspěšné a záslužné sportovní činnosti, jeho Alence za toleranci. Celkové poděkování si zaslouží všichni, i ti dnes nejmenovaní, kteří se kolem sportující mládeže ve Slavoji činí, či v téměř stoleté historii činili.

Vlastimil Hlaváč

Bud'te součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

ELEKTRONIK | ELEKTROMECHANIK

40.000 – 50.000 Kč (dle směnnosti)

NÁSTUPNÍ BONUS

40.000 Kč

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční přiděl cukrovinek zdarma
- 5 týdnů dovolené
- Firemní benefity, stravování
- Nástup možný ihned

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

ROKAVA

RODINNÝ PENZION & KAVÁRNA

Hodonínská 557/19, Rohatec tel.: +420 607 043 603

Penzion

- nabízíme příjemné ubytování v soukromí
- dvou a třílůžkové pokoje s přistýlkou
- vaše individuální požadavky nejsou problém
- v ceně ubytování dostanete klíč ke sklípku s vínem k dispozici

Kavárna

- zažijte přátelské domácí prostředí a osobní jednání
- vychutnejte si skvělou kávu z místních pražírén
- připravenou kvalitním kávovarem La Cimbali
- ochutnejte také naše zákusky a dorty, které vyrábíme sami, vždy z kvalitních a čerstvých surovin.

Pozvánky

Obec Rohatec a Kulturně
muzejní komise Vás
srdečně zve na

Výstavu obrazů Marie Robkové

So 24.6. + Ne 25.6.

So 1.7. + Ne 2.7.

vždy ve 14:00-18:00

v obecním muzeu

Práce různých technik a stylů od
15leté Rohatčanky

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

Areál „Pod zeleným“ u KD Rohatec

11. – 14. července 2023 od 21:00 hod.

Úterý 11. 7. 2023

STŘÍDAVKA

Komedie

Režie: Petr Nikolaev

Česko, 2022, 88 minut

Hrají: Martin Hofmann, Kristína Svarinská, Jitka Čvančarová, Jiří Vyorálek, Anna Polívková, Eva Holubová, Amálie Stella Hamzová a další

Středa 12. 7. 2023

PRINC MAMÁNEK

Pohádka

Režie: Jan Budař

Česko, 2022, 101 minut

Hrají: Jan Budař, Ondřej Vetchý, Martin Huba, Jana Nagyová Pulm, Veronika Khek Kubařová, Bolek Polívka a další

Čtvrtek 13. 7. 2023

BUĎ CHLAP !

Dobrodružný / Komedie

Režie: Michal Samir

Česko, 2023, 96 minut

Hrají: Jakub Prachař, Tereza Ramba, Ondřej Sokol, Sabina Remundová, Ester Geislerová, Ivana Chýlková, Igor Bareš, Nad'a Konvalinková, David Prachař a další

Pátek 14. 7. 2023

PŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Komedie

Režie: Marta Ferencová

Česko, 2022, 93 minut

Hrají: Eva Holubová, Jaroslav Dušek, Veronika Khek Kubařová, Tomáš Klus, Igor Orozovič, Jaroslav Plesl, Matěj Hádek, Simona Babčáková a další

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely.

Změna programu vyhrazena.

www.rohatec.cz

ŠEDO VÁ *Vás
zvou*

Rohatec

na

zahájení prázdnin
v přístavu

30.6.2023

přístaviště
v dědině

začátek - 15.00

konec - 18.30

NÁMOŘNICKÁ STEZKA

NAPLÉTÁNÍ BAVLNEK DO VLASŮ | TETOVÁNÍ HENOU
MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ | SKÁKACÍ HRAD | MINI DISKO
BUBLINY | OBČERSTVENÍ | ŽIVÝ KAČER DONALD

LOSOVÁNÍ O SPOUSTY VÝHER +

ŽIVÁ KAPELA MAGIC MELODY

*každé dítě
odměna*

WIKY

Hájenska
PARK

Candy
plus

jihomoravský kraj

PŘÍPRAVA NA LIGU!

VS

SLOVÁCKO V ROHATCI

ÚTERÝ 27. ČERVNA
17:00

HŘIŠTĚ TJ SLAVOJ ROHATEC

VSTUPNÉ: 50KČ

PERMANENTKÁŘI: VSTUP ZDARMA

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - VODA A ROHATEC

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlášilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

